

I. CHÍNH TRỊ-XÃ HỘI

CÔNG AN NHÂN DÂN

Thứ tư, ngày 31.3.2010 số 1708.

NHÂN DỊP PHÒNG CSGT CÔNG AN TỈNH HÀ TĨNH ĐƯỢC PHONG TẶNG DANH HIỆU ANH HÙNG LỰC LƯỢNG VŨ TRANG NHÂN DÂN:

Chuyện về một thời hào hùng

Trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước, Hà Tĩnh là trọng điểm bị máy bay Mỹ đánh phá ác liệt nhằm cắt đứt ngõ hầu con đường chiến lược đưa người và phương tiện chi viện chiến trường miền Nam. Chính trong những ngày tháng máu lửa bi hùng ấy, với tinh thần "Sống bám đường, chết kiên cường, dũng cảm", đã xuất hiện bao tấm gương cán bộ, chiến sĩ CSGT mưu trí, dũng cảm, chiến đấu đến giọt máu cuối cùng để mạch máu giao thông không bao giờ ngừng chảy...

Cán bộ, chiến sĩ CSGT đưa người dân xuống hầm trú ẩn.

Tháng 3, các con đường ở TP Hà Tĩnh rực lên màu tím ngấn ngát của bằng lăng, chúng tôi tìm đến nhà ông Võ Đình Đường ở đường Nguyễn Biểu, phường Hà Nam. Năm nào cũng vậy, đúng vào những ngày này, ông và đồng đội cũ lại tụ tập để thấp nhen nhang cho những người đã khuất, ôn lại những năm tháng hào hùng, một thời hoa lửa. Trong tâm trạng xúc động của những người đã trải qua máu lửa của cuộc chiến tranh, câu chuyện của các ông đưa chúng tôi về miền ký ức cách đây hơn ba mươi năm; khi ấy các ông mới mười tám đôi mươi, là chiến sĩ Tiểu đội CSGT cảm tử của Phòng Cảnh sát bảo vệ giao thông, Ty Công an Hà Tĩnh thời kỳ chống Mỹ, cứu nước...

Cán bộ, chiến sĩ Tiểu đội CSGT ngã ba Đồng Lộc hướng dẫn xe qua trọng điểm.

Hồi đó là đầu năm 1968, đế quốc Mỹ tăng cường leo thang đánh phá miền Bắc, Hà Tĩnh là nơi tập kết lực lượng, vũ khí, lương thực, thực phẩm chi viện cho chiến trường miền Nam. Vùng đất này trở thành một túi đựng bom của giặc Mỹ. Từ năm 1965 đến 1972, Hà Tĩnh đã phải gánh chịu hơn 600 ngàn tấn bom đạn các loại... Trong những thời điểm ác liệt nhất đó, vừa tốt nghiệp lớp nghiệp vụ sơ cấp do Ty Công an Hà Tĩnh mở, các ông được điều về Trạm CSGT ngã ba Đồng Lộc. Trạm của ông khi đó có 12 người, do Thượng sĩ Trần Anh Đào là Trạm trưởng, Trung sĩ Nguyễn Tiến Tuấn (sau này được phong tặng danh hiệu Anh hùng LLVTND) làm Trạm phó.

Dù trong hoàn cảnh nào cán bộ CSGT cũng luôn nêu cao chủ nghĩa anh hùng cách mạng, vượt lên mọi gian khổ, hy sinh, cả đơn vị kết thành ý chí sắt đá "Sống bám đường, chết kiên cường, dũng cảm", với tinh thần "địch phá ta sửa ta đi" và cao hơn nữa là "địch

phá ta cứ đi" để đảm bảo cho mạch máu giao thông thông suốt, an toàn; bảo vệ các cuộc hành quân, trú quân của bộ đội; cứu người và tài sản của Nhà nước và nhân dân. Hồi đó, ông Võ Đình Đường cùng những đồng đội của mình đã thực hiện phương châm "4 bám" (bám sát mặt đường, bám sát cầu phà, bám sát phương tiện xe, thuyền và bám sát kho tàng, bến bãi), phát huy sức mạnh đoàn kết, hiệp đồng chiến đấu với các lực lượng và nhân dân trên địa bàn đảm bảo cho giao thông thông suốt. Từ năm 1965 đến 1972, cán bộ CSGT đã trực tiếp chiến đấu hơn 2.000 trận, bảo vệ 60 kho hàng, bến bãi với hàng chục vạn tấn lương thực, thực phẩm, vũ khí, đạn dược; cứu sống 450 người bị

sập hầm, cấp cứu hơn 3.200 người bị thương; cứu được 200 tấn xăng dầu, hàng ngàn tấn hàng hoá, di chuyển 1.600 lượt phương tiện ra khỏi nơi địch bắn phá; hướng dẫn cho hàng triệu lượt

phương tiện chờ bộ đội, vũ khí, hàng hoá đến nơi an toàn... Đặc biệt, trong những năm chiến tranh, lực lượng CSGT đã đưa đón, bảo vệ an toàn hơn 100 Đoàn cán bộ cao cấp của Đảng, Nhà nước và Quân đội, 15 đoàn khách quốc tế, trong đó có đồng chí Fidel Castro ra và vào chiến trường qua đất Hà Tĩnh.

Đến hôm nay, các ông vẫn nhớ như in trận đánh bị hùng ngày 26-3-1965... Trận đánh kết thúc, quân và dân Hà Tĩnh đã bắn rơi 12 chiếc máy bay, các chiến sĩ CSGT đã trực tiếp cứu được 110 người bị sập hầm, cấp cứu 85 người bị thương, được Bác Hồ gửi thư khen ngợi...

Ngã ba Đồng Lộc là "yết hầu" của các tuyến đường từ Bắc vào đường mòn Hồ Chí Minh được coi là "chảo lửa túi bom", máy bay Mỹ đã trút xuống đây hàng vạn tấn bom đạn các loại, cả khu vực là một bình địa, hố bom chất chồng hố bom, nhưng ở nơi khốc liệt nhất tưởng như không thể tồn tại sự sống này, 11 chiến sĩ CSGT vẫn

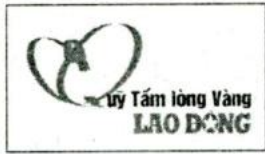
kiên cường bám trụ. Mấy chục năm đã trôi qua, nhưng người ta chưa thể quên hình ảnh trong khói lửa toi bời, những chiến sĩ CSGT ngã ba Đồng Lộc vẫn dùng cảm lấy thân mình làm cọc tiêu cho xe qua trọng điểm; càng không thể quên được hình ảnh họ đã hàng chục lần chấp nhận hy sinh, cầm tử chạy qua bãi bom tử trường để ngăn cản và hướng dẫn hàng ngàn lượt xe vào đường tránh an toàn. Tháng 8-1972, khi Mỹ cho máy bay B52 ném bom rải thảm khu vực Bãi Vọt (kho hàng và nơi cất giấu hàng trăm phương tiện vận tải của ta), tổ CSGT do Thượng sĩ Võ Đình Đường phụ trách đã lao vào trong làn bom đạn, kịp thời cứu sống được 20 người sập hầm, cứu chữa hàng chục người khác bị thương. Đồng đội của ông Đường khi ấy đã dũng cảm nhảy lên một chiếc xe tải lái ra khỏi mục tiêu thu hút máy bay địch. Tận dụng khoảng thời gian đó, các chiến sĩ khác đã nhanh chóng hướng dẫn hơn 100 chiếc xe khác vượt qua trọng điểm vào nơi cất giấu an toàn. Nhưng, cũng trong trận chiến đấu bi hùng ấy, 2 chiến sĩ CSGT là Tăng Bá Bình và Trần Xuân Điềm đã anh dũng hy sinh, 2 người khác bị thương. Danh hiệu Anh hùng LLVTND cho 2 tập thể là Tiểu đội CSGT Đồng Lộc, Trạm CSGT Kỳ Anh và cá nhân đồng chí Nguyễn Tiến Tuấn đã được trao ngay trên trận địa, sau những trận bom B52 rải thảm.

Kỷ niệm 35 năm Ngày giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước, một niềm vui, niềm vinh dự lớn lại đến với Phòng CSGT nói riêng, lực lượng Công an và nhân dân tỉnh Hà Tĩnh nói chung, khi Chủ tịch nước đã phong tặng danh hiệu Anh hùng LLVTND cho cán bộ, chiến sĩ Phòng CSGT Công an tỉnh Hà Tĩnh, vì những thành tích đặc biệt xuất sắc trong thời kỳ kháng chiến chống Mỹ, cứu nước. Khói lửa cuộc chiến tranh đã tắt trên vùng đất thấm đẫm máu đào và mặn nồng giọt mồ hôi những thế hệ đi trước, nhưng chiến công của những cán bộ, chiến sĩ CSGT anh hùng hồi ấy vẫn hùng hục cháy qua ký ức một thời hoa lửa, là động lực giúp lực lượng Công an Hà Tĩnh đập bằng mọi gian nan thử thách, trên bước đường công tác hôm nay...

PHAN HOẠT - MẠNH HÀ

LAO ĐỘNG

Thứ ba, ngày 23.3.2010 số 64/2010(8471).

Quỹ Tấm lòng vàng tặng quà làng trẻ mồ côi Hà Tĩnh

Thừa uỷ quyền của Quỹ "Tấm lòng vàng" Lao Động, chiều 17.3, đồng chí Dương Thị Hằng - Phó Chủ tịch LĐLĐ Hà Tĩnh - đã đến tặng quà (bánh, kẹo, sữa và một số nhu yếu phẩm sinh hoạt) cho trẻ em tại làng trẻ em mồ côi Hà Tĩnh (ảnh). Những phần quà này do Cty - Quỹ Unilever và Cty CP bánh kẹo

Kinh Đô Miền Bắc thông qua Quỹ TLV ủng hộ các cháu. Những năm gần đây, Quỹ Tấm lòng vàng Lao Động đã có nhiều hoạt động giúp những trẻ em thiệt thòi, bất hạnh, cô đơn tại nhiều địa phương, trong đó có làng trẻ em mồ côi Hà Tĩnh. Một số công trình đã được ưu tiên cho làng trẻ này như hệ thống cấp nước (do Cty Unilever và Quỹ TLV tài trợ), nhà học sinh (do T Cty Thép VN và Quỹ TLV hỗ trợ) v.v... Phó Chủ tịch LĐLĐ Hà Tĩnh đã động viên các em cố gắng học tập, rèn đức luyện tài để trở thành người công dân gương mẫu có ích cho xã hội. Đồng thời động viên lãnh đạo, giáo viên làng trẻ em mồ côi Hà Tĩnh quan tâm nhiều hơn tới việc chăm sóc, giáo dục, động viên các cháu. Lãnh đạo làng trẻ em mồ côi Hà Tĩnh cảm ơn sự quan tâm, giúp đỡ của Quỹ Tấm lòng vàng Lao Động và LĐLĐ Hà Tĩnh. **MẠNH HUNG**

NÔNG NGHIỆP

Thứ tư, ngày 24.3.2010 số 59(3428).

Hà Tĩnh: Sôi động mỏ sắt Thạch Khê

Vào những ngày tháng ba này, trên công trường mỏ sắt Thạch Khê (Hà Tĩnh), hàng loạt máy đào, máy múc hoạt động hết công năng cùng với đoàn xe tải hàng trăm chiếc "hầm hố" hồi hả cõng đất từ lòng moong mỏ lên bãi thải, đứng trên cao nhìn xuống tựa như đàn kiến thi nhau tha mỗi về tổ. Quản đốc công trường Cty CP Than cốc 6 (TKV), Hoàng Quang Cường, nói: "Hiện lòng moong đã ở độ sâu 16 mét; khoảng hơn chục mét nữa chắc chắn chúng tôi sẽ tiếp cận được "khối vàng thép" lớn nhất Đông Dương này".

Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng nghe báo cáo tiến độ thi công công trường mỏ sắt Thạch Khê.

Vào một ngày trung tuần tháng 3, chúng tôi có một chuyến mục sở thị trên công trường mỏ sắt Thạch Khê. Trước lúc vào vùng mỏ, Tổng giám đốc Cty CP sắt Thạch Khê, kỹ sư Hồ Đức Bình dặn: "Các nhà báo nhớ đừng quá mải mê tác nghiệp mà quên đi an toàn giao thông nơi vùng mỏ nhé. Các đoàn xe luôn hồi hả vào ra chẳng khác gì trên xa lộ đấy...". Quả thật, trên công trường, từng đoàn xe tải hạng nặng hồi hả vào ra như kiến cỏ. Trước mặt chúng tôi là lòng moong mỏ rộng khoảng 1 km² với độ sâu 16 m. Khác với tài liệu mà trước đây chúng tôi đã được tiếp cận, bởi trong tài liệu các nhà khoa học cho rằng, việc khai thác mỏ sắt Thạch Khê khi đào sâu xuống lòng đất thì mạch nước ngầm sẽ tràn vào khủng khiếp, nếu không có cả dàn máy bơm khổng lồ thì sẽ không thể tiếp tục khai thác được. Kết luận của

các nhà khoa học là có cơ sở, bởi trung tâm vùng mỏ chỉ cách mặt nước biển có vài ba trăm mét, và lại với độ chênh lệch so với mực nước hồ Kẻ Gỗ 18 m, cộng với đào sâu xuống hàng chục mét nữa thì các mạch nước ngầm sẽ tràn vào là điều dễ hiểu. Thế nhưng, thực tế trên công trường chúng tôi chứng kiến thì không phải như vậy. Cả mệnh' mông lòng mỏ chỉ có 3 máy bơm bình thường làm việc 24/24h và mỏ luôn khô ráo nên các phương tiện khai thác có thể hoạt động được tất cả các vị trí. Quản đốc Cường khoe: "Bước đầu bắt tay vào thực hiện công trình này, chúng tôi tưởng chừng như không thể làm ăn nổi, bởi theo tài liệu thiết kế kỹ thuật của Liên Xô cũ, muốn khai thác, tiếp cận vùng mỏ phải xây dựng các tuyến đường vận chuyển bằng các loại nguyên vật liệu cát, sỏi, đất, đá dày từ 0,8 - 1 m, nhưng chúng tôi đã không theo phương án đó mà

làm theo cách khác với phương châm vừa thi công, vừa nghiên cứu. Thế là cả đoàn xe vận tải hạng nặng mang nhãn hiệu VOLVO, sản xuất tại Thụy Điển, mỗi chiếc trị giá 7,8 tỷ đồng, ngay những ngày đầu được đưa vào thử nghiệm trên tuyến đường cát ra mỏ. Xe nặng, đất cát mềm nên bị lún (Batyne), hý hoáy mất nhiều ngày, cuối cùng các kỹ sư tài ba đã nghiên cứu cấp tốc ra một phương pháp hữu hiệu đó là, bốc toàn bộ lớp cát phủ trên mặt đường sâu xuống so với mặt đất khoảng 40 cm, xuống tầng cát có độ ẩm và kết hợp với việc tưới nước mặt đường nên xe càng chạy đường càng chắc. Cứ mỗi chuyến xe chạy (xe nhỏ, cỡ trên 30 tấn; xe lớn, khoảng 50 tấn, tính cả thân xe, cả cát) nên chẳng khác gì một chiếc lu lăn cho đường thêm chắc, phẳng lỳ không thua kém gì đường bê tông rải nhựa. Với thử

đề án làm đường khai thác của nước ngoài trước đây thì đơn vị thi công đã làm lợi cho phía chủ đầu tư hàng chục tỷ đồng; tiến độ thi công cũng được đẩy nhanh gấp nhiều lần so với việc phải làm đường theo đề án nước ngoài. Anh Nguyễn Văn Thành, cán bộ theo dõi thi công của Cty CP sắt Thạch Khê (TIC) cho biết: “Đến nay, công trường đã có 5 đơn vị đảm nhận thi công bốc đất tầng phủ vùng mỏ, do Cty CP Than cốc 6 làm chủ thầu khai thác. Qua một thời gian thử nghiệm, đến nay, các đơn vị tham gia thi công cơ bản đã định hình được phương pháp thi công để đầu tư các phương tiện

phủ. Một anh lái máy ngoãm dưới lòng moong nói vọng lên: “Sắp sửa chạm mỏ rồi các đồng chí ơi...”. Mọi người ùa nhau tận mắt chứng kiến chuyển xe chở đất cuối cùng hôm ấy chở đầy ắp đất màu vàng sẫm. Mọi người trở mắt nhìn theo. Một kỹ sư dày dặn kinh nghiệm đứng ngăn người nói: “Có lẽ sắp chạm mỏ là đúng rồi, bởi màu đất này giống như có phần hoen rỉ từ mái quặng ra”. Giữa công trường náo nhiệt, Tổng giám đốc Hồ Đức Bình vội vàng

Sau một ngày, rời mỏ sắt Thạch Khê (chiều 22/3), thông tin vội vã từ Tổng giám đốc (TIC) Hồ Đức Bình cho biết: “Tại điểm tọa độ X2045715,34 – X543920,316. Cao độ E -8,8 m, cách tuyến 82, 13,7 m về phía Bắc công nhân khai thác mỏ than cốc 6, đơn vị trực tiếp thi công gói thầu bốc đất tầng phủ đã sơ đến gáy mỏ và bước đầu đưa lên mặt đất 2 tấn quặng với hàm lượng Fe đạt trên 60%”.

tối tân nhất vào áp dụng thi công khai thác mỏ. Bình quân, mỗi ngày có từ 1.700 - 2.000 chuyến xe bốc đất từ lòng mỏ tới bãi thải 1,5 km (loại nhỏ mỗi chuyến chở khoảng 20 tấn; loại lớn 39 tấn). Mỗi ngày như thế, khối lượng đất bốc dỡ từ lòng moong mỏ lên được hàng vạn m³. Quản đốc Cường cho biết, kể từ ngày bắt tay vào thi công đến nay, đơn vị khai thác đã bốc được gần 4 triệu m³ đất tầng

phủ. Mọi người ùa nhau tận mắt chứng kiến chuyển xe chở đất cuối cùng hôm ấy chở đầy ắp đất màu vàng sẫm. Mọi người trở mắt nhìn theo. Một kỹ sư dày dặn kinh nghiệm đứng ngăn người nói: “Có lẽ sắp chạm mỏ là đúng rồi, bởi màu đất này giống như có phần hoen rỉ từ mái quặng ra”. Giữa công trường náo nhiệt, Tổng giám đốc Hồ Đức Bình vội vàng

theo ông Bình, hiện nay trên công trường, Cty CP Than cốc 6 (đơn vị đảm nhiệm thi công) đã huy động thêm một số đơn vị có năng lực, tập trung đầy đủ các loại xe máy hiện đại, làm việc 24/24 giờ để đẩy nhanh tiến độ, phấn đấu khoảng cuối năm 2010, đầu 2011 sẽ lấy được mẻ quặng đầu tiên lên khỏi mặt đất. Theo đề án, phía đầu tư sẽ chọn phương án tối ưu nhất vận chuyển quặng từ vùng mỏ đến

cảng Vũng Áng bằng đường dây chuyền băng tải. Đây là công nghệ hiện đại, tiên tiến nhất trên thế giới hiện nay; không những bảo đảm được môi trường mà còn giảm được sự cố, hao hụt trong khi khai thác, vận chuyển.

Rời vùng mỏ, chúng tôi phải đi bộ hơn 1 km nữa mới tới nơi tập kết bãi thải. Theo tài liệu thiết kế ban đầu, quá trình khai thác mỏ, ít nhất khối lượng đất thải tương đương 3 ngọn núi lớn, thế nhưng, đến nay phần bóc đất tầng phủ gần tiếp cận quặng mà khối lượng đất ở bãi thải chỉ mới cao chưa đến chục mét, chu vi khiêm tốn, còn xa dân cư, môi trường vẫn được đảm bảo. Ông Nguyễn Thống, thương binh, 72 tuổi ở thôn 4, Nam Hải, xã Thạch Hải (Thạch Hà) nhà chỉ cách bãi thải chừng vài trăm mét, khi tiếp xúc với chúng tôi, ông Thống vui vẻ dự tính. Cũng

Ông Nguyễn Thống, thuộc hộ di dời xóm 4 Nam Hải - Thạch Hải.

nói: “Cuộc sống người dân thôn 4 chúng tôi, bao đời sinh sống trên mảnh đất này đã gắn bó như máu thịt, nhưng khi có chủ trương di dời để nhà nước khai thác mỏ, nhân dân chúng tôi tất cả đều đồng tình và ủng hộ, sẵn sàng di dời đến vị trí tái định cư, nhường đất nhường vườn để nhà nước khai thác mỏ”. Ông Thống chỉ cần khoản một điều, cho đến nay đã khai thác được một thời gian rồi mà việc đền bù cho dân vẫn chưa hề thấy tăm hơi đâu cả. Trước đây có đoàn cán bộ cấp trên cùng xã đã về khảo sát, đo đất, đếm cây trong vườn ngoài nương nhưng phần đồ đất đã cận kề mà không thấy được nhận tiền đền bù nên dân chúng tôi còn băn khoăn. Theo ông Lê Dương Quang, Chủ tịch HĐQT Cty CP Sắt Thạch Khê, năm 2010, HĐQT quyết định chi gần 800 tỷ đồng đầu tư cho sản xuất và xây dựng nhà máy tuyển quặng và nhà máy sản xuất phôi thép tại cảng Vũng Áng; chi 1.000 tỷ đồng cho công tác đền bù, GPMB, di dời dân TDC.

Để công tác đền bù, GPMB, TDC được triển khai đúng tiến độ, ngày 5/3/2010, Ban thường vụ Tỉnh ủy Hà Tĩnh cũng đã ra Quyết định số 1499-QĐ/TU thành lập ban chỉ đạo công tác GPMB dự án khai thác mỏ sắt Thạch Khê, do ông Võ Kim Cự, UVBTV Tỉnh ủy, Phó Chủ tịch UBND tỉnh làm “tổng tư lệnh”. Theo đó, phần đầu

trong năm 2010 phải hoàn thành bàn giao 875 ha mặt bằng sạch cho Cty CP sắt Thạch Khê; đồng thời tập trung chỉ đạo quyết liệt để hoàn thành GPMB các khu TDC, nghĩa trang, bàn giao cho các đơn vị khẩn trương thi công hoàn chỉnh hạ tầng kỹ thuật, kịp thời giao đất cho nhân dân trong vùng phải di dời của dự án. Nói chuyện với chúng tôi trên công trường, “tổng tư lệnh” Cự phần khởi thông báo: “Cho đến nay, tuy mới chỉ là bước khởi đầu dự án khai thác mỏ sắt Thạch Khê thế nhưng không hiểu “bắt được hơi” hay sao, mấy ngày này có mấy đơn vị liên tục liên lạc đăng ký xin mua quặng, trong đó có những nhà đầu tư đăng ký mỗi năm mua từ 500 - 1 triệu tấn, ngoài một số nhà máy luyện thép đã nằm chờ sẵn tại KCN cảng

Vũng Áng”. Đây đúng là tín hiệu, niềm vui lớn của Đảng bộ và nhân dân Hà Tĩnh nói chung, của những người luôn bám trụ, làm việc liên tục trên công trường khai thác mỏ sắt Thạch Khê và chủ đầu tư nói riêng.

Lặn lội trên công trường khai thác mỏ sắt Thạch Khê, chúng tôi được nghe, được biết, được tận mắt chứng kiến sự hào hứng của mỗi người công nhân lao động ở đây, tuy công việc mệt nhọc nhưng họ như sắp sửa vỡ oà trong sung sướng vì họ là những người đầu tiên vinh dự được tiếp cận nâng niu từng “khối vàng thép” - tài nguyên vô giá đã triệu triệu năm ngủ yên dưới lòng đất lên để làm giàu cho Tổ quốc.

ANH BÌNH - CT

Bóc đất tầng phủ dưới độ sâu 16 m.

ĐẠI ĐOÀN KẾT

Thứ ba, ngày 23.3.2010 số 69.

Hà Tĩnh:

Phát hiện quặng ở độ sâu 8 mét tại mỏ sắt Thạch Khê

(ĐĐK) Sáng 22-3, ông Hồ Đức Bình, Giám đốc Công ty cổ phần Sắt Thạch Khê (TIC) cho biết: Xí nghiệp khai thác mỏ sắt Thạch Khê vừa đào trúng vỉa quặng sắt ở độ sâu âm (- 8) mét. Theo tài liệu địa chất tại lỗ khoan 221 ở độ sâu 7,8 mét sẽ đến quặng sắt, còn trên thực tế là 8 mét. Hiện đã có hơn 2 tấn quặng sắt được bốc lên cho hàm lượng sắt chiếm hơn 66%... Quặng phân bố theo dạng khối

đặc trong phạm vi 200 m². Ngay sau khi phát hiện ra vỉa quặng, TIC sẽ tiếp tục huy động phương tiện và nhân lực của các nhà thầu mở rộng khai trường và bóc đất vách chung quanh điểm chạm vỉa quặng, đồng thời đào sâu chung quanh thân quặng. Dự kiến đến cuối năm 2010 có thể khai thác công nghiệp được những tấn quặng sắt đầu tiên tại mỏ sắt Thạch Khê.

Theo dự án, đến đầu năm 2011, TIC sẽ hoàn thành việc bóc xong đất tầng phủ đồng thời cũng khai thác được khoảng 1 triệu tấn quặng sắt.

N.D

NÔNG NGHIỆP

Thứ ba, ngày 23.3.2010 số 58(3426).

Hà Tĩnh:

Bước vào thi công Dự án thủy lợi Ngàn Trươi- Cẩm Trang

Theo Ban chuyên trách bồi thường hỗ trợ, TĐC công trình thủy lợi Ngàn Trươi- Cẩm Trang (Vũ Quang – Hà Tĩnh), đến 21/3 tại đập đầu mối đã hoàn thành việc kiểm kê, áp giá đền bù cho 250 hộ dân với tổng số tiền trên 38 tỷ đồng, Ban đã bàn giao mặt bằng 100% diện tích đất thu hồi cho các đơn vị thi công. Tại các khu TĐC Đồng Nậy, Khe Ná- Khe Gõ, Ban chuyên trách GPMB cũng đã bàn giao hiện trường cho đơn vị thi công kịp thời xây dựng cầu, đường, đường điện 35KV, đập...trước mùa mưa. Tại khu TĐC Hói Trung ban BGPMB cũng đã bàn giao toàn bộ mặt bằng tuyến đường Hói Trung cho các đơn vị thi công cầu, đường...

Đơn vị trực tiếp thi công CAVICO cũng cho biết, sau khi tiếp nhận mặt bằng đến nay Cty đã thực hiện khai thác vận chuyển được trên 400 nghìn m³ đất đá, thi công phần hở được 420 nghìn khối, hoàn thành xong một số hạng mục.

PV-AB

Hà Tĩnh:

Mất mạng vì tự ý tháo bom bi

Lúc 17h30 ngày 21/3, phát hiện một quả bom bi trong khu rừng sâu thuộc xóm Xuân Hà, xã Kỳ Lâm, huyện Kỳ Anh, anh Nguyễn Hồng Phong (SN1981) là người địa phương đã tự ý đưa quả bom ra sau ngôi nhà hoang gỡ lấy thuốc nổ bán. Sau tiếng nổ lớn, người dân sống quanh đó đến thì thấy anh Phong nằm trong vũng máu, mặt mũi biến dạng, cơ thể không còn nguyên vẹn.

SƠN HÀ

DÂN TRÍ

Thứ năm, ngày 4.3.2010 số 540.

TRƯỜNG THPT TRẦN PHÚ-HÀ TĨNH:

Tiếp nhận giảng đường tin học trị giá 842 triệu đồng

Tại trường THPT Trần Phú đã diễn ra buổi lễ trao tặng công trình giảng đường tin học có sức chứa 300 học sinh, do Quỹ hỗ trợ cộng đồng LAWRENCE S.TING và Công ty liên doanh Phú Mỹ Hưng (TP. Hồ Chí Minh) tài trợ 842 triệu đồng.

Tháng 5 năm 2007, Quỹ Hỗ trợ cộng đồng LAWRENCE S.TING và Công ty Liên doanh Phú Mỹ Hưng đã tài trợ cho trường THPT Trần Phú 2 phòng máy vi tính, 1 máy tính xách tay và các thiết bị đồng bộ với tổng kinh phí hơn 631 triệu đồng. Như vậy đến nay trường THPT Trần Phú đã được Quỹ Hỗ trợ cộng đồng LAWRENCE S.TING và Công ty Liên doanh Phú Mỹ Hưng tài trợ gần 1,5 tỷ đồng. Phát biểu tại buổi lễ, ông Phan Chánh Dương, Giám đốc điều hành Quỹ Hỗ trợ cộng đồng LAWRENCE S.TING cho biết: "Chương trình "Tiến bước cùng IT" được tiến hành trên 63 tỉnh thành nhằm tạo điều kiện cho giáo viên và học sinh trên cả nước tiếp cận công nghệ thông tin, nâng cao chất lượng giảng dạy và học tập. Xuất phát từ lòng biết ơn đồng chí

❖ Ông Nguyễn Xuân Hào, Hiệu trưởng nhà trường nhận tấm séc tượng trưng do ông Nguyễn Văn Huân, Nguyên Phó Chủ tịch Thường trực UBND TP. Hồ Chí Minh, Phó Ban điều hành Quỹ Hỗ trợ cộng đồng LAWRENCE S.TING trao tặng cho trường.

Tổng Bí thư Trần Phú và sự nỗ lực của nhà trường, trường THPT Trần Phú là trường học được tài trợ nhiều nhất trong chương trình".

Sau hơn 2 năm thực hiện chương trình "Tiến bước cùng IT", Quỹ Hỗ trợ

cộng đồng LAWRENCE S.TING và Công ty Liên doanh Phú Mỹ Hưng đã hoàn thành công tác giai đoạn 1 và 2. Hoàn tất việc lắp đặt 112 phòng máy tính cho 89 trường tại 63 tỉnh thành trên cả nước với 2.682 máy vi tính và các trang thiết bị đồng bộ, tổng giá trị tài trợ lên tới hơn 33 tỷ đồng.

Được tạo điều kiện thuận lợi, trong những năm học gần đây trường THPT Trần Phú đã tích cực phát huy những ứng dụng của tin học trong giảng dạy và các hoạt động khác của nhà trường cũng như hỗ trợ các trường, các địa phương trên địa bàn.

TRẦN QUANG ĐẠI

Giáo viên trường THPT Trần Phú, huyện Đức Thọ, tỉnh Hà Tĩnh

ĐẠI ĐOÀN KẾT

Thứ sáu, ngày 19.3.2010 số 56.

Hà Tĩnh:

KHÔNG CÓ TỔ CHỨC, CÁ NHÂN NƯỚC NGOÀI THUÊ RỪNG VÀ ĐẤT RỪNG

Thời gian qua có thông tin tỉnh Hà Tĩnh đã giao đất lâm nghiệp cho một số tổ chức, cá nhân nước ngoài thuê dài hạn. UBND tỉnh Hà Tĩnh đã khẳng định: "Trên địa bàn tỉnh không có tổ chức, cá nhân nước ngoài thuê rừng, đất lâm nghiệp" ...

Rừng nguyên liệu của người dân huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh phục vụ cho HAVIHA đang mang lại hiệu quả kinh tế cao

Tại văn bản số 451/SNN-LN (9-3-2010), lãnh đạo Sở NN&PTNT tỉnh Hà Tĩnh khẳng định: Hiện trên địa bàn tỉnh, chỉ có doanh nghiệp (DN) sản xuất nguyên liệu giấy HANVIHA (Hàn Quốc), có nhà máy chế biến nguyên liệu tại Khu Kinh tế Vũng Áng. DN này được liên kết với các hộ dân và đơn vị lâm nghiệp, được Nhà nước giao đất để trồng rừng. Đây là hoạt động theo hình thức hợp đồng kinh tế giữa 2 bên để trồng rừng và trả vốn cho Cty bằng sản phẩm rừng trồng, theo quy định của UBND tỉnh. Cụ thể, đến nay Cty đã liên kết đầu tư, trồng được 2.078,4 ha rừng (trong đó có 1.958,4 ha rừng cây nguyên liệu keo và phi lao).

Ngoài ra, với mục đích nghiên cứu và phát triển mô hình bảo tồn đa dạng sinh học và quản lý bền vững tài nguyên rừng, đầu tháng 6-2002, UBND tỉnh Hà Tĩnh đã giao 285,4 ha rừng tự nhiên, thuộc Tiểu khu 70 và Tiểu khu 72 (huyện Hương Sơn) cho Trung tâm nghiên cứu Sinh thái- Nhân văn vùng cao (CHESH) của Liên hiệp các hội Khoa học và Kỹ thuật Việt Nam với thời hạn thuê là 50 năm. Trung tâm này được thành lập theo Quyết định số 526/TC-LHH (19-8-1999) của Liên hiệp các Hội Khoa học-Việt Nam. Nguồn vốn hoạt động của Trung tâm từ đóng góp tự nguyện của các thành viên, thu từ các hoạt động khoa học công nghệ, tham gia hoạt động các dự án trong, ngoài nước và tài trợ của các tổ chức cá nhân.

Tuy nhiên, những năm qua, CHESH chưa hiện đúng quy trình phát triển hạ tầng (xây dựng lán trại, nhà ở, giao thông trong khu vực đất được giao chưa có quy hoạch; mẫu mã thiết kế và giấy phép xây dựng ảnh hưởng đến cảnh quan môi trường rừng...) nên Hà Tĩnh sẽ xử lý để đảm bảo nghiêm túc trong quan hệ đầu tư.

Phó Giám đốc Sở NN&PTNT Hà Tĩnh Nguyễn Bá Thịnh nhấn mạnh: "Ngoài HAVIHA và CHESH đang thực hiện các chương trình liên quan đến trồng, phát triển rừng vì mục đích nghiên cứu khoa học, đến nay Hà Tĩnh vẫn chưa giao đất lâm nghiệp cho bất kỳ một tổ chức, cá nhân nào của nước ngoài".

Lãnh đạo UBND tỉnh Hà Tĩnh cho biết: "Sở NN&PTNT, Sở TN&MT cùng các cơ quan chức năng của Hà Tĩnh đang nỗ lực giao đất lâm nghiệp cho dân để giải quyết lao động, phát triển kinh tế" và khẳng định: "Một số thông tin cho rằng, tỉnh Hà Tĩnh đã giao đất lâm nghiệp cho một số tổ chức, cá nhân nước ngoài với thời hạn 50 năm để các tổ chức, cá nhân trồng rừng là hoàn toàn không có cơ sở".

NGỌC VƯƠNG

NÔNG NGHIỆP

Thứ ba, ngày 23.3.2010 số 58(3426).

Đói thấu mùa giáp hạt

TRÔNG CHỜ CỨ TRỢ

Ông Phan Văn Lịch, Chủ tịch UBND xã Xuân Yên bắt đầu câu chuyện bằng việc cứ lặp đi lặp lại: “Giáp hạt năm nay bị đất lăm”. Rồi như thể mình chứng cho câu nói của mình ông Lịch dẫn ra hàng loạt lý do. Xuân Yên có 11 xóm thì 7 xóm làm nông nghiệp còn 3 xóm làm nghề đi biển. Năm vừa rồi làm nông thì mất mùa còn ngư nghiệp thì không đủ bù tiền dầu vì biển động. Thành thử ở các làng chài Xuân Yên, mùa giáp hạt đã đến từ... trước Tết. Bị đất nhất có lẽ là ngư dân các thôn Yên Ngư, Yên Lợi, Yên Hải... Trước Tết gần hai tháng, gần 500 hộ dân làm nghề chài phải chịu cảnh gác chèo treo lưới vì biển động liên tục. Mọi sinh hoạt hằng ngày thứ gì cũng phải vay nợ. Nhưng ở vùng quê có tới 195 hộ nghèo như Xuân Yên cũng không thể nợ nhiều vì nhà nào lo được nhà nấy đã là may. Hết cách, dân làng đành phải bỏ đi tứ xứ kiếm ăn.

Vết hết khắp trong nhà anh Trần Văn Hải (38 tuổi) ở thôn Yên Ngư chỉ còn mấy lon gạo cuối cùng. Bữa cơm tối, 5 con người

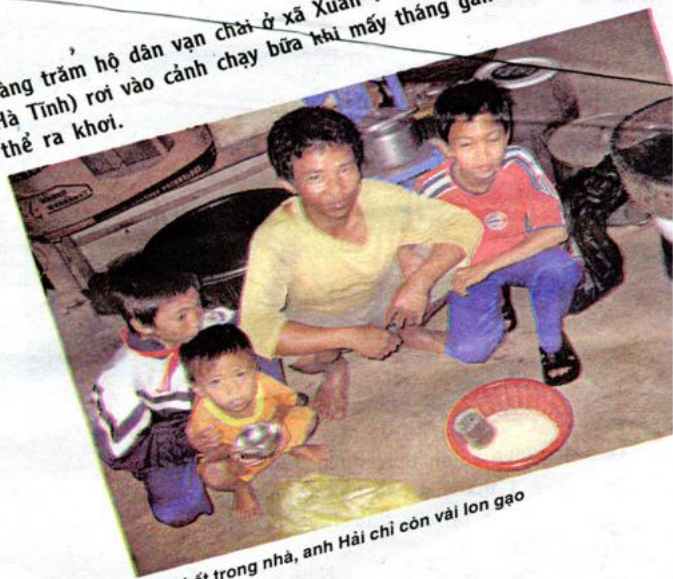
Bài 7:

HOÀNG ANH

Mừng rơn vì được công nhận... nghèo

HOÀNG ANH

Hàng trăm hộ dân vạn chài ở xã Xuân Yên (huyện Nghi Xuân, Hà Tĩnh) rơi vào cảnh chạy bữa khi mấy tháng gần đây không thể ra khơi.

Vết hết trong nhà, anh Hải chỉ còn vài lon gạo

trong một gia đình chỉ độc nhất mấy con cá khô với nồi canh rau vắt. Thằng cu út dường như đã quá ngán ngẩm nên lần nữa mãi không chịu ăn. Cuối cùng chị vợ tên Vinh phải đổi món cho con bằng cách vét mấy thìa đường nhà còn sót đem ăn với cơm. Cả nhà đều trông chờ vào nhưng lần đi biển của anh Hải, thành thử từ giáp Tết lại nay còn gạo với cá khô mà ăn đã là may. Chị Vinh phải vào tận bãi biển Xuân Thành rửa bát thuê cho mấy nhà

Ra riêng để bố mẹ được hộ nghèo nhưng vợ chồng chị Hoa vẫn phải bám ông Toàn những ngày mưa gió.

hàng kiếm tiền nuôi cả gia đình nhưng cũng bữa đực bữa cái bởi tiền làm công thì ít, nhà lại đông miệng ăn, một mình chị không kham nổi. Súc trai khoẻ mạnh nhưng anh Hải đành chấp nhận cảnh tạm thời ăn bám vợ bởi dân Yên Xuân không đi biển chỉ có nước đi làm thuê nhưng thấy mấy thanh niên trong xã đi về tiền xe nhiều hơn tiền công nên anh đành thôi.

Yên Ngự là thôn mạnh về nghề đi biển bậc nhất ở Yên Xuân, vậy mà bao nhiêu năm làm nghề đến lúc biển động cũng không trừ nổi một ít tiền mua gạo cầm chừng. Những hộ như nhà anh Hải tưởng chừng đã là bi đát lắm, nhưng hoá ra vẫn còn nằm trong

diện tạm tạm mà ông Lịch xếp. “Nhà nào có người đau ốm với đông con đói thường xuyên hơn”. Vừa nói ông Lịch vừa liệt kê hàng loạt gia đình mà gạo ăn hàng năm chủ yếu là gạo cứu trợ và gạo nợ.

Nhà anh Trần Văn Đoá (39 tuổi) là một trong số đó. Vừa đông con lại phải nuôi thêm bố già bị bệnh tai biến mạch máu não, Đoá bảo rằng một mình anh phải gánh 8 miệng ăn. Thành thử khi biển động anh tức tốc tìm đường vào Tây Nguyên làm thuê kiếm tiền gửi về mua gạo cho cả nhà. Nhưng vừa đi vừa đẩy một tháng lại phải về vì nhà báo tin ông cụ yếu quá, sợ không qua khỏi. Hôm về vét khắp túi trên túi dưới cũng vừa đủ trả tiền

mượn mấy người hàng xóm trước lúc đi. Nếu đàn ông làng chài mùa biển động phải sống nhờ vợ thì Đoá lại là ngoại lệ bởi vợ anh cũng thuộc diện đau ốm thường xuyên. Quần bách quá, mấy bận Đoá đánh liều kêu người bán toàn bộ máy móc với ngư cụ đi biển để lấy tiền mua gạo, mua thuốc nhưng khắp làng trên xóm dưới chỉ đồng ý mua nhưng lại là mua chịu bởi ai mà kiếm nổi tiền mặt mùa này. Muốn liều cũng không liều được, khẩu phần ăn của cả nhà Đoá cứ trầy trật ngày đói ngày no. Đám con nheo nhóc lâu lắm rồi không có lấy một bữa ăn cho đàng hoàng vì bố kiếm được đồng nào đều phải dành ra mua thuốc cho mẹ, cho ông. Gạo ăn ngày hai bữa cho gần chục con người cũng phải nhờ anh em đi vay hộ chứ nhìn vào gia cảnh khó khăn quá mấy chủ ốt gạo cũng không dám...mạo hiểm.

HỘ NGHÈO DỄ SỐNG HON

Có một điều tưởng chừng nghịch lý nhưng lại đang tồn tại ở Xuân Yên đó là những hộ nghèo đôi khi lại thuận lợi hơn các hộ bình thường.

Chuyện mà trưởng thôn Yên Liễu Phan Văn Mạnh cứ một hai khẳng định chắc nịch. Theo cách lý giải của ông Mạnh, nếu nói về cái nghèo thì các làng chài ở Yên

Xuân đều sần sần nhau cả. Chính quyền bình xét hộ nghèo dựa vào nhân lực trong độ tuổi lao động của các gia đình. Nhưng ở những ngày biển động này thì người có sức đến mấy cũng thất nghiệp lại còn tốn cơm gạo hơn người bình thường. Với lại các hộ nghèo thường được ưu tiên, có trợ cấp, các khoản đóng góp cũng nhẹ nhàng hơn. Đôi khi con nhà nghèo còn có điều kiện học hành hơn những nhà bình thường vì đi học nhờ cái mác hộ nghèo cũng đỡ dần rất nhiều khoản. “Cũng muốn cho con cái đi học, nhưng một năm tiền đóng góp, áo quần cũng mất mấy triệu, không biết đào đâu ra”, anh Đoá chán nản. Đơn cử như đợt Tết vừa rồi, Xuân Yên được hỗ trợ 6,5 tấn gạo. Mỗi khẩu trong diện hộ nghèo cũng hòm hòm chừng 15kg gạo ăn Tết. Không nhiều, nhưng trong hoàn cảnh làng chài đi biển ngày nhiều nhất chưa được 10 ngàn thì dân Xuân Yên xem chừng to lắm. Hộ nghèo là thế, còn những hộ khác trong làng, trưởng thôn Mạnh cũng vẫn về rằng nhân dân rất vui vẻ đón Tết nhưng hầu hết đều là Tết vay,

Yên Lợi. Dù đã 78 tuổi nhưng đời đi biển của ông vẫn chưa đến lúc được nghỉ ngơi. Mỗi ngày ông đều phải thức dậy từ 4 giờ sáng ra biển dù biển động vì đây đang là mùa mực, mùa cá nục... Nhưng ngồi tính một lúc ông ngán ngẫm rằng gần 4 tháng trôi qua mà nhà ông chỉ kiếm được chừng 300 ngàn tiền bán cá cho dù đã “huy động” cả cô con dâu tên Hoa liêu mình đi biển. Nhà có 6 miệng ăn, chia bình quân mỗi người chỉ vốn vẹn 50 ngàn, chỉ đủ mua gạo trong vòng 5-7 ngày. Phần nản hết những khổ cực của đời nghèo ông chợt buột miệng mà bất cứ ai nghe cũng thấy xót lòng: “Năm nay may mắn cái là được hộ nghèo rồi chú à”. Mấy năm trước thấy cứ đến Tết là các hộ nghèo được hỗ trợ “sướng quá” ông Toàn cũng năm lần bảy lượt xin trưởng thôn cho nghèo cùng. Nhưng ngặt nỗi ông bà còn ở chung với anh con trai, nhà có hai lao động chính nên không

được nghèo. Bí quá, năm nay ông một hai bắt anh con trai ra ở riêng ngay góc vườn, làm thủ tục tách hộ thế là có sổ hộ nghèo. Mặc dù đã ra riêng nhưng mọi sinh hoạt vợ chồng anh con trai đều phải nhờ cả vào ông bà vì nhà chỉ dựng lên cho có thể thôi chứ cứ mỗi lần mưa gió không ở nổi và trong nhà cũng không có vật dụng gì có thể sống qua ngày.

Nhân dịp có trưởng thôn và chủ tịch xã, ông Toàn nằng nặc kêu rằng: “Cứ đà này nhà nước không hỗ trợ thì chết bởi chưa biết đến khi nào biển mới yên trong khi nợ đã quá nhiều, không thể nợ thêm được nữa”. Dường như rất thấu hiểu hoàn cảnh của mấy trăm hộ dân vạn chài ở địa phương nhưng chủ tịch Lịch cũng chỉ biết đề xuất, kiến nghị lên trên rồi...chờ. “Ngân sách xã thì eo hẹp, mất mùa thường xuyên nên chỉ còn biết kêu trên chứ chính quyền cũng bất lực. Giáp hạt năm nào cũng thế này cả”. (Còn nữa)

Đi đến nhà nào ở Xuân Yên cũng nghe phàn nàn số tiền nợ khổng lồ. Dân vạn chài nên sắm dụng cụ, thuyền bè đi biển mấy chục triệu. Bình thường kiếm đủ ăn đã may, gặp mùa giáp hạt hầu hết đều không có khả năng trả nổi tiền lãi ngân hàng. Cán bộ ngân hàng đến thu tiền lãi thấy dân chài kiếm bữa ăn đã chật vật, nản quá nên đành quay gót mà không dám đòi. Ai cũng báo cho nợ thì nợ thế thôi chứ có làm cả đời cũng không trả nổi.

II. KINH TẾ

TIN TỨC

Thứ năm, ngày (11.3.010 – 17.3.2010) số 10.

Sớm giải phóng mặt bằng Khu kinh tế Vũng Áng - Hà Tĩnh

Tỉnh Hà Tĩnh đang tập trung di dời dân, giải phóng mặt bằng phục vụ Dự án chế tạo gang thép, xây dựng cảng biển của Tập đoàn FORMOSA (Đài Loan) và Dự án khai thác sắt Thạch Khê, phần đầu đến 30/4 bàn giao đầy đủ mặt bằng sạch 500 ha cho Tập đoàn FORMOSA ở Khu kinh tế Vũng Áng và 1.000 ha cho Công ty cổ phần sắt Thạch Khê trong năm nay tại vùng ven biển huyện Thạch Hà.

Lãnh đạo Tỉnh uỷ, HĐND, UBND, các sở, ban, ngành cùng với lãnh đạo hai huyện Kỳ Anh, Thạch Hà tiến hành kiểm tra, đôn đốc, chỉ đạo cụ thể công tác di dời dân, giải phóng mặt bằng, giải quyết những vướng mắc, cản trở. Đến thời điểm này, tại Khu kinh tế Vũng Áng có 1.745/1.891 hộ dân của 4 xã Kỳ Liên, Kỳ Long, Kỳ Phương, Kỳ Lợi (Kỳ Anh) trong diện phải di dời đã được kiểm kê, áp giá đền bù tài sản, trong đó có 882 hộ đã nhận tiền đền bù và 147 hộ đã đến ở khu tái định cư Kỳ Liên.

UBND tỉnh giao các sở, ban, ngành, lực lượng vũ trang, công an, hội doanh nghiệp nhỏ và vừa lập phương án cụ thể về nhân lực, phương tiện phục vụ việc di dời dân theo 3 đợt. Xã Kỳ Lợi là nơi có nhiều vướng mắc, nhưng đã có 50/243 hộ đăng ký di dời đợt đầu tiên. Tập đoàn xây dựng Xuân Thành đang gấp rút hoàn thành các khu tái định cư để đón nhận các hộ đến định cư. Các nghĩa trang bên cạnh các khu tái định cư đã cơ bản hoàn thành, người di dời có thể chuyển mồ mả, hài cốt người thân đến các nghĩa trang mới... Đến nay, tỉnh đã bàn giao cho Công ty cổ phần Sắt Thạch Khê 195ha. Công ty đang xây dựng các khu tái định cư, nghĩa trang, hồ lãng, hệ thống mương thoát nước. Công tác giải phóng mặt bằng, tái định cư còn rất chậm...

UBND huyện Thạch Hà và các cơ quan có liên quan tập trung tuyên truyền, vận động nhân dân thực hiện các chính sách khuyến khích, hỗ trợ những hộ di dời ổn định cuộc sống để họ sớm bàn giao đất cho chủ đầu tư...

TIỀN PHONG

Thứ hai, ngày 1.3.2010 số 60.

Hội âm bài “Trâu bò chết hàng loạt ở Vũ Quang - Hà Tĩnh”:

Do tụ huyết trùng

Hà Tĩnh (TP)- Sau khi *Tiền Phong* ngày 22-2 đưa tin nhiều trâu, bò tại xã Hương Minh, huyện Vũ Quang đột ngột chết, cơ quan chức năng Hà Tĩnh đã vào cuộc kiểm tra. Báo cáo của Phòng cảnh sát Môi trường Công an Hà Tĩnh (PC36) cho biết, do người dân thả rong trâu bò trong thời tiết rét đậm, rét hại, kèm nguồn thức ăn không đảm bảo, dẫn đến sức đề kháng giảm gây ra bệnh tụ huyết trùng, ký sinh trùng đường máu trên súc vật.

Được biết, xã Hương Minh có hơn 1 nghìn con trâu bò nhưng chỉ có gần 300 con được tiêm phòng vắc xin lở mồm long móng, tụ huyết trùng. Toàn bộ trâu bò bị chết vừa qua chưa được tiêm phòng.

ĐL - MT

NÔNG NGHIỆP

Thứ ba, ngày 2.3.2010 số 43(3412).

Hương Khê - Hà Tĩnh:

Khốn khổ vì giống ngô kém chất lượng!

Trước diễn biến phức tạp của biến đổi khí hậu, nhận định được tình hình khả năng khô hạn trong vụ đông xuân năm nay, bà con nông dân huyện Hương Khê (Hà Tĩnh) đã tập trung chuyển đổi hàng chục ha lúa cấy cưỡng sang trồng màu nhằm tăng năng suất và hiệu quả kinh tế cây trồng vụ đông xuân. Thế nhưng do giống kém chất lượng nên hàng chục ha ngô ở huyện Hương Khê phải gieo tría lại, làm ảnh hưởng đến kinh tế và niềm tin của nhân dân.

Vụ đông xuân năm nay, xã Hà Linh (Hương Khê) gieo trồng 85 ha ngô, trong đó cơ cấu 40 ha giống LVN10, chiếm gần 50% diện tích. Thời điểm này, cây ngô vụ đông xuân đã lên xanh tốt. Tuy nhiên, điều đáng nói là toàn bộ diện tích 40 ha ngô giống LVN10, độ nảy mầm chỉ đạt 50%. Trước tình hình đó, lãnh đạo xã Hà Linh đã chỉ đạo nhân dân gieo tría lại những diện tích ngô không mọc. Chúng tôi có mặt tại cánh đồng của các xóm 2 và 3 xã Hà Linh, nơi có 40 ha diện tích ngô mới gieo tría lại. Chị Nguyễn Thị Tỳ (xóm 2) và chị

Chị Nguyễn Thị Tỳ (xóm 2) và chị Nguyễn Thị Nga (xóm 3) đang xem xét chất lượng giống ngô LVN10. Chị Nga cho biết: "Giống này nảy mầm chỉ được 50%, còn lại phải gieo tría lại. Rất tiếc là giống này đã được phân phát cho bà con từ trước đây rồi, nên bây giờ chúng ta mới phát hiện ra vấn đề này."

Chị Thái Thị Nga - nhân viên Trạm BTVT Hương Khê bán ngô giống LVN 10

Phan Thị Nguyệt (xóm *Thỏa thuận mua ngô với chị Nga*

3) xã Hà Linh buồn bã

nói: “Nông dân chúng tôi đầu tắt mặt tối, đến mùa vụ lo làm đất, mua giống, phân bón để sản xuất. Các loại giống và phân bón chúng tôi đều đăng ký qua HTX để mua. Nhưng vụ đông xuân năm nay, giống ngô LVN10 chất lượng quá kém. Mặc dầu thời tiết khô ráo, chúng tôi làm đất kỹ và gieo trỉa đúng kỹ thuật nhưng tỷ lệ nảy mầm rất thấp. Gieo trỉa lần đầu mua giống với giá 43.000d/kg mà giống không mọc được, bây giờ lại phải bỏ công làm đất, bỏ tiền mua lại giống nhưng cũng chỉ hy vọng lấy thân, lá làm thức ăn chăn nuôi gia súc bởi thời vụ quá muộn. Các ngành, các cấp cần có sự giám sát các loại giống cung ứng trên thị trường để nhân dân yên tâm sản xuất, chứ để tình trạng giống kém chất lượng trôi nổi thế này, khôn khổ cho nông dân lắm”.

Không chỉ ở Hà Linh mà nhiều địa phương trong huyện Hương Khê cũng rơi vào tình trạng mua phải giống ngô LVN 10 kém chất lượng, nhưng do các hộ dân mua đơn lẻ, không ký hợp đồng nên phải tự chịu trách nhiệm. Đây cũng là một thực trạng làm người dân bản khoăn lo lắng. Tại đại lý giống ngô ở thị trấn Hương Khê, chúng tôi gặp chị Võ Thị Hương (xóm 7, xã Hương Trạch) đang mua ngô giống. Chị Hương cho biết, gia đình chị năm nay cũng đã làm một sào ngô đông xuân với giống LVN10 nhưng tỷ lệ nảy mầm chỉ

đạt khoảng 25 đến 30%, buộc phải phá bỏ, hôm nay đi mua giống để về gieo trỉa lại. Số lượng ngô giống kém chất lượng này được bán ra khá lớn và chắc chắn rằng, diện tích ngô “dính” giống kém chất lượng này là không ít. Điều này, huyện Hương Khê cần tổ chức điều tra, nắm tình hình cụ thể, chính xác để có biện pháp xử lý.

Được biết toàn bộ số giống ngô kém chất lượng đã gieo trỉa ở các cánh đồng của huyện Hương Khê khoảng 60 ha mà đặc biệt là 850 kg ngô giống do cán

bộ Hợp tác xã Hà Linh ký kết hợp đồng mua tại đại lý cung ứng giống của chị Thái Thị Nga, nhân viên Trạm bảo vệ thực vật Hương Khê. Chị Nga cho biết, đây là giống ngô của Cty CP Giống cây trồng Trung ương (ghi rõ trên bao bì) do chị mua lại của một công ty phân phối tại Nghệ An. Ông Nguyễn Văn Học - Trạm trưởng Trạm BVTV huyện Hương Khê cho biết: “Qua kiểm tra, chị Nga chưa có giấy phép cung ứng, buôn bán giống cây trồng. Chị Nga là nhân viên của Trạm, chúng tôi đã nhắc nhở nhiều lần nhưng chị vẫn không chấp hành”.

AB-PV

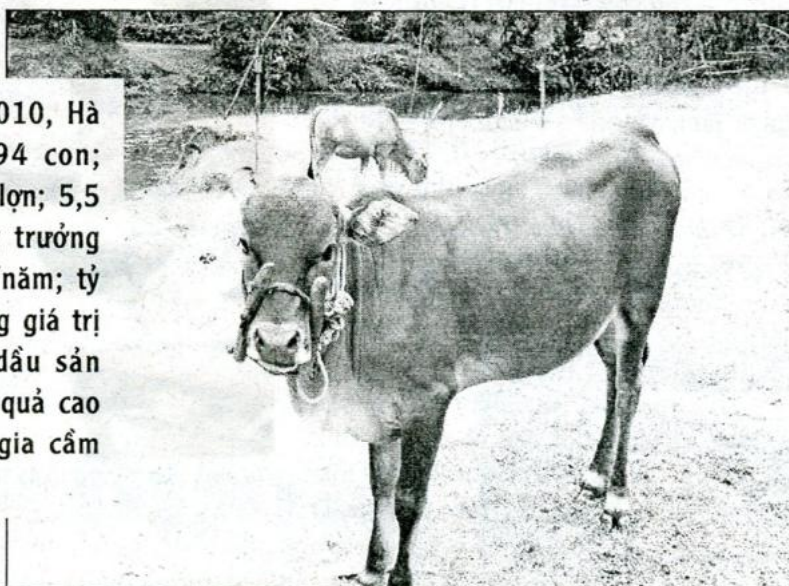
“Giống ngô kém chất lượng đang khiến hàng trăm hộ dân ở Hương Khê phải tốn bao công sức, tiền của để gieo trỉa lại hàng chục ha trong vụ đông xuân 2009-2010. Tình trạng giống bán trôi nổi ở thị trường và thiếu tinh thần trách nhiệm của các nhà sản xuất, cung ứng giống đã làm ảnh hưởng đến kinh tế, mùa vụ và niềm tin của nhân dân. Vấn đề này, đề nghị chính quyền địa phương và ngành chức năng ở Hà Tĩnh làm rõ, xử lý nghiêm và yêu cầu đền bù thiệt hại cho người dân.”

NÔNG NGHIỆP

Thứ tư, ngày 3.3.2010 số 44(3413).

Hà Tĩnh: Nơi dịch bệnh “đến hẹn lại lên”

Tính đến thời điểm đầu năm 2010, Hà Tĩnh có tổng đàn trâu 99.594 con; 210.000 con bò; 420.000 con lợn; 5,5 triệu con gia cầm; tốc độ tăng trưởng chăn nuôi bình quân đạt 31%/năm; tỷ trọng chăn nuôi chiếm 40% tổng giá trị sản phẩm nông nghiệp. Mặc dầu sản lượng tăng, chăn nuôi đạt hiệu quả cao nhưng dịch bệnh trên gia súc gia cầm vẫn luôn rình rập ở tỉnh này.

Bê chương trình hỗ trợ hộ nghèo mua về được thả chung cùng đàn bò địa phương ở Vũ Quang và sau đó đã lây dịch khắp vùng.

NHỮNG Ổ DỊCH KINH HOÀNG

Hà Tĩnh là tỉnh khúc ruột miền Trung, có quốc lộ 1A, đường 12 và đường sắt Bắc-Nam đi qua với cửa khẩu quốc tế từ nước bạn Lào đổ về. Bên cạnh đó, khách và hàng hoá từ cửa khẩu quốc tế Cha-lo (Quảng Bình) đổ về Hà Tĩnh cũng rất đông thông qua cảng Vũng Áng. Vì thế, việc vận chuyển gia súc, gia cầm từ Bắc vào Nam và ngược lại từ nước bạn Lào đổ về với số lượng khá lớn và thường xuyên. Việc kiểm tra, kiểm soát dịch bệnh trên các tuyến đường này chưa thực sự triệt để nên trong mấy năm gần đây nhiều ổ dịch bệnh bùng phát ở nhiều địa

phương trong tỉnh. Điển hình như năm 1989, ổ dịch LMLM gia súc xảy ra tại địa bàn huyện Kỳ Anh, nơi giáp ranh tỉnh Quảng Bình, làm rất nhiều gia súc mắc bệnh. Thời đó, do công tác phòng chống dịch còn yếu kém nên dịch xảy ra không được xử lý dứt điểm, dẫn đến mầm bệnh âm ỉ lâu dài, làm cho Kỳ Anh nhiều năm sau đó lại tiếp tục bị dịch bệnh LMLM. Ngoài ra, ở nhiều địa phương khác như Cẩm Xuyên, Thạch Hà, Hương Khê, Vũ Quang... cũng rải rác có dịch LMLM. Tệ hơn, năm 2008, bò của chương trình hỗ trợ hộ nghèo đưa về huyện Vũ Quang, không những bản thân nhiều con bò của chương trình này “đính”

bệnh mà còn “rước” bệnh về làm hàng chục con gia súc của huyện này bị vạ lây. Nguyên nhân của đợt dịch này là do mua bò từ vùng có dịch LMLM của tỉnh ngoài vào, kiểm tra dịch bệnh thiếu chặt chẽ, không tuân theo quy định cách ly một thời gian trước khi nhập đàn... Mới đây nhất, cuối 2009, dịch tụ huyết trùng và LMLM xảy ra tại huyện Thạch Hà cũng làm trên 100 con trâu bò mắc bệnh.

Tháng 3/2007, dịch cúm gia cầm xảy ra tại 3 xã của huyện Lộc Hà, làm cho 22.599 con gia cầm bị mắc bệnh. Nguyên nhân của ổ dịch này là do chủ hộ mua trứng ngoại tỉnh về ấp và đưa luôn cả dịch bệnh về... Không những

ở Lộc Hà mà TP Hà Tĩnh, huyện Thạch Hà và một số địa phương khác cũng đã nhiều lần bị dịch cúm gia cầm. Dịch cúm gia cầm xảy ra nhiều năm ở Hà Tĩnh đã làm hàng chục ngàn con gia cầm mắc bệnh, phải tiêu huỷ, gây thiệt hại nhiều tỷ đồng đối với bà con nông dân.

Ngoài dịch tụ huyết trùng, LMLM trâu bò và dịch cúm gia cầm, nguy hiểm hơn, ở Hà Tĩnh, tháng 3 năm 2008 dịch bệnh tai xanh ở lợn xảy ra tại xã Cẩm Bình, huyện Cẩm Xuyên làm hàng chục nghìn con lợn của xã này bị nhiễm bệnh, phải tiêu huỷ. Tại tâm điểm dịch này, mặc dù dịch lan rộng từng ngày từng giờ nhưng công tác phòng, chống, dập dịch yếu cộng với giới kinh doanh lợn vẫn lén lút đêm đêm chở lợn từ vùng dịch đi tiêu thụ nên chỉ sau một thời gian ngắn, dịch đã lan sang hàng chục xã của huyện Cẩm Xuyên, Kỳ Anh và nhiều huyện khác, nâng tổng số xã có dịch tai xanh là 77 xã tại 5 huyện, thị, thành phố. Tổng số lợn bị nhiễm bệnh phải tiêu huỷ lên tới 31.880 con, thiệt hại hàng chục tỷ đồng. Dịch lợn tai xanh được chặn đứng thì năm 2009 dịch tả lợn lại xảy ra tại xã Đức Thọ, Cẩm Xuyên làm trên 500

con lợn bị nhiễm bệnh; cuối năm 2009 dịch cúm gia cầm lại tiếp tục xảy ra tại huyện Thạch Hà... Các ổ dịch ở gia súc gia cầm nói trên đã làm thiệt hại nặng nề cho hàng trăm hộ gia đình ở Hà Tĩnh. Nhiều hộ điêu đứng, phá sản vì dịch bệnh.

NGUYÊN NHÂN

Phó GD Sở NN-PTNT Hà Tĩnh Nguyễn Văn Việt cho rằng: “Hà Tĩnh là tỉnh có nhiều tuyến giao thông Bắc-Nam chạy qua và từ nước bạn Lào về cũng là nguyên nhân làm lây lan dịch bệnh. Bên cạnh đó, dịch LMLM xảy ra ở đàn gia súc chủ yếu xuất hiện ở các vùng miền núi nơi khí hậu khắc nghiệt cộng với việc thả rông trâu bò; thậm chí nhiều hộ gia đình không kiểm soát nổi đàn gia súc của mình; ý thức chấp hành của người dân cũng còn kém, vì vậy, công tác tiêm phòng những vùng này đạt tỷ lệ rất thấp, dẫn đến hay bị dịch và khi dịch bệnh xảy ra, lây lan ra là điều tất yếu”. Một nguyên nhân khác là việc vận chuyển, mua bán, giết mổ gia súc gia cầm trên địa bàn thường xuyên diễn ra nhưng việc kiểm soát dịch bệnh của một số cơ quan chức năng còn thiếu chặt chẽ nên dẫn đến mầm bệnh lây lan. Ngoài ra, hệ thống thú y cơ sở còn thiếu và yếu; hình thức chuyển đổi từ chăn nuôi nhỏ lẻ sang chăn nuôi tập trung theo hướng sản xuất hàng hoá đầu tư thiếu đồng bộ

(xem nhẹ vấn đề vệ sinh chuồng trại, phòng chống dịch bệnh); thời tiết mùa đông ẩm ướt kéo dài, mưa nhiều; công tác tiêm phòng chưa triệt để... cũng là những nguyên nhân gây dịch bệnh trên đàn gia súc, gia cầm ở Hà Tĩnh trong những năm qua.

LỜI KẾT

Mấy năm gần đây, Tỉnh uỷ, HĐND, UBND tỉnh Hà Tĩnh đã rất quan tâm đến chăn nuôi và có các nghị quyết chuyên đề về phát triển chăn nuôi, đặc biệt là chăn nuôi theo hướng sản xuất hàng hoá. Nhờ vậy, phong trào chăn nuôi của Hà Tĩnh những năm gần đây cũng có sự phát triển mạnh mẽ. Việc dịch bệnh thường xuyên xảy ra trên đàn gia súc gia cầm, gây thiệt hại nặng nề cho nông dân như thời gian qua là điều mà tỉnh Hà Tĩnh và ngành chức năng tỉnh này cần phải nghiêm túc rút ra bài học để tìm ra giải pháp chống dịch hiệu quả nhất. Điều kiện tự nhiên của Hà Tĩnh khá thuận lợi cho phát triển chăn nuôi cộng với sự quan tâm của tỉnh thì tin rằng phong trào chăn nuôi ở tỉnh này sẽ còn phát triển mạnh. Tuy nhiên, chùng nào dịch bệnh còn xảy ra thì chùng đó, chăn nuôi ở tỉnh này sẽ còn phải đối mặt muôn vàn khó khăn.

ANH BÌNH

III. PHÁP LUẬT

CÔNG AN NHÂN DÂN

Thứ t , ngày 24.3.2010 số 1701.

Công an Hà Tĩnh: Khám phá 101 vụ phạm pháp hình sự

Tính từ đầu năm đến nay, Công an toàn tỉnh Hà Tĩnh đã điều tra khám phá 101/125 vụ phạm pháp hình sự, đạt tỷ lệ 80,5%; các vụ trọng án khám phá đạt tỷ lệ 100%. Bắt giữ 176 đối tượng, trong đó triệt phá 26 ổ nhóm, 85 đối tượng gồm: Cướp tài sản 3 ổ nhóm, 9 đối tượng, cưỡng đoạt tài sản 1 ổ nhóm, 3 đối tượng, trộm cắp tài sản 22 ổ nhóm, 73 đối tượng; 61 vụ 266 đối tượng đánh bạc; 1 vụ, 3 đối tượng hoạt động mại dâm. Thu giữ 79 xe máy; 81 ĐTDĐ; 5 máy tính xách tay; 251,2 triệu đồng tiền mặt và một số tài sản khác tổng trị giá gần 1 tỷ đồng. Khởi tố điều tra 29 vụ, 47 bị can, kết thúc điều tra đề nghị truy tố 26 vụ, 60 bị can phạm tội về hình sự. Triệt phá nhiều ổ nhóm tội phạm nguy hiểm nên đã kiềm chế và làm giảm 3,1% (125/129) số vụ phạm pháp hình sự, riêng trọng án giảm 20% về số vụ. (Hong Phú)

CÔNG AN NHÂN DÂN

Thứ tư, ngày 24.3.2010 số 1701.

Hà Tĩnh: Thêm một vụ chống lại CSGT

Ngày 22-3, Trung tá Phan Công Sinh - Phó trưởng Công an huyện Can Lộc (Hà Tĩnh) cho biết đang phối hợp với cơ quan chức năng để điều tra làm rõ Nguyễn Công Thăng (SN 1990), ở phường Bắc Hồng (thị xã Hồng Lĩnh), về tội chống người thi hành công vụ.

Trước đó, vào lúc 16h40' ngày 17-3 trên QL1A thuộc địa phận thị trấn Nghèn (Can Lộc), phát hiện người điều khiển xe mô tô BKS 38F2 - 8418 vi phạm tốc độ, tổ tuần tra CSGT Công an Can Lộc ra hiệu lệnh dừng phương tiện. Đối tượng không chấp hành mà còn bất ngờ đâm thẳng xe vào Trung sỹ Nguyễn Anh Đức, CSGT Công an huyện. Hậu quả làm đồng chí Đức bị gãy chân trái.

Ngay lập tức, tổ công tác CSGT đã kịp thời bắt giữ người điều khiển xe mô tô nói trên và đưa Trung sỹ Nguyễn Anh Đức ra Bệnh viện 198 - Bộ Công an điều trị. Tại cơ quan Công an, Nguyễn Công Thăng đã thừa nhận toàn bộ hành vi của mình. (*Hồng Phú*)

ĐẠI ĐOÀN KẾT

Thứ hai, ngày 1.3.2010 số 40.

Hà Tĩnh:

Tai nạn tăng, “xe dù” giảm

(ĐĐK) Theo số liệu thống kê chưa đầy đủ của Phòng CSGT, Công an tỉnh Hà Tĩnh, trong dịp Tết Nguyên đán năm nay, các vụ TNGT dẫn tới chết người trên địa bàn tăng đột biến. Chỉ tính từ ngày mừng 1

đến 12 Tết, đã có ít nhất 16 vụ TNGT, làm chết 15 người (trong đó có 5 vụ người điều khiển phương tiện tự ngã, gây TNGT).

Các vụ TNGT gia tăng, nhưng ngược lại tình trạng xe dù, xe vượt đuôi tranh nhau bắt khách và chở người quá quy định cho phép, tại tuyến QL1A lại giảm mạnh so với cùng thời điểm năm ngoái.

NGOC VƯƠNG

ĐẠI ĐOÀN KẾT

Thứ hai, ngày 8.3.2010 số 46.

Hà Tĩnh:

Tai nạn giao thông khiến tuyến QL 1A bị tắc nghẽn gần 11km

Chiếc xe khách bị biến dạng hoàn toàn

Khoảng 22 giờ 30 phút, tối 6-3, một vụ tai nạn giao thông nghiêm trọng đã xảy ra tại KM 524+300, trên tuyến QL 1A, đoạn qua xã Cẩm Quang, huyện Cẩm Xuyên, tỉnh Hà Tĩnh gây ách tắc giao thông gần 6 tiếng đồng liền với chiều dài 11 Km.

Theo nhiều người dân có mặt tại hiện trường cho biết vào thời điểm nói trên xe ô tô tải mang biển kiểm soát 38H - 4138 chở gỗ chạy theo hướng Nam- Bắc, khi vừa đến địa điểm trên bất ngờ bị nổ lốp sau. Nhưng không may vào thời điểm này một xe khách mang biển kiểm soát 53S - 2446 đang lưu thông cùng chiều tông vào hông, sau đó xe khách tiếp tục đâm trực diện vào xe ô tô tải mang BKS 38H - 8744 đang chạy hướng Bắc- Nam. Hậu quả, vụ tai nạn khiến xe ô tô tải 38H - 4138 bị lật nhào xuống đường, xe 38H - 8744 bị hất văng sang bên lề đường, còn đầu xe khách bị nát bét hoàn toàn, tài xế và phụ xe khách 53S - 2446, xe tải 38H - 8744 bị chấn thương rất nặng.

Nhận được tin báo, Công an huyện Cẩm Xuyên và Phòng CSGT công an tỉnh Hà Tĩnh đã kịp thời đến hiện trường phân luồng, giải phóng ùn tắc. Tuy nhiên do cả 3 xe gặp nạn chắn hết phần đường, khiến cho hàng ngàn phương tiện lưu thông theo hai hướng bị tê liệt hoàn toàn. Đến sáng ngày 7-3, hiện trường vụ tai nạn được giải phóng và tuyến quốc lộ 1A bắt đầu được lưu thông trở lại bình thường. Hiện tại nguyên nhân vụ TNGT đang được các cơ quan chức năng điều tra làm rõ.

THÀNH SEN

SỨC KHỎE & ĐỜI SỐNG

Thứ bảy, ngày 27.3.2010 số 49(2722).

BVĐK TỈNH HÀ TĨNH

Phải chấn chỉnh nghiêm khắc

Báo SK&ĐS số 41 ra ngày 13/3/2010 đã đăng phóng sự ảnh phản ánh tình trạng mất vệ sinh nghiêm trọng tại Bệnh viện đa khoa tỉnh Hà Tĩnh. Tòa soạn vừa nhận được công văn số 236/SYT-KHTH ngày 23/3/2010 của Sở Y tế Hà Tĩnh do bác sĩ Phan Thị Ninh ký gửi Giám đốc BVĐK tỉnh Hà Tĩnh.

Công văn nêu rõ, Ban giám đốc Bệnh viện đa khoa tỉnh Hà Tĩnh phải tiến hành kiểm tra tình hình thực tế mà phóng viên báo SK&ĐS đã phản ánh và nghiêm khắc với những vấn

đề báo đã nêu để kịp thời chấn chỉnh những thiếu sót, tồn tại nhằm đảm bảo quy chế, hoạt động chuyên môn tại bệnh viện nhất là công tác vệ sinh môi trường, chống nhiễm khuẩn bệnh viện. Tăng cường công tác kiểm tra, giám sát để phát hiện cá nhân, tập thể vi phạm có biện pháp xử lý nghiêm khắc... Dự án xây dựng, cải tạo, sửa chữa và nâng cấp BVĐK tỉnh Hà Tĩnh là dự án lớn, phức tạp và còn kéo dài vì vậy yêu cầu lãnh đạo bệnh viện thường xuyên đôn đốc, chỉ đạo, tăng cường

kiểm tra, giám sát kịp thời khắc phục những vấn đề khó khăn, bất cập có thể xảy ra. Thực hiện nghiêm các quy chế bệnh viện, đảm bảo tốt công tác vệ sinh, trật tự và an toàn trong bệnh viện...

Báo SK&ĐS hoan nghênh tinh thần chỉ đạo kịp thời của lãnh đạo Sở Y tế Hà Tĩnh, vấn đề còn lại là việc tiếp thu, chấn chỉnh từ lãnh đạo bệnh viện, để BVĐK tỉnh Hà Tĩnh phải là tấm gương cho các bệnh viện tuyến dưới của tỉnh học và làm theo.

A.V

GIA ĐÌNH & XÃ HỘI

Thứ tư, ngày 31.3.2010 số 39(1.7758).

HÀ TĨNH:

Tại nạn làm 2 người chết và bị thương

Vào hồi 18h30' ngày 29/3, tại QL 15A quãng giáp ranh hai xã Trung Lễ và Đức Lâm (Đức Thọ, Hà Tĩnh) xảy ra một vụ tai nạn giao thông nghiêm trọng. Xe ô tô tải IFA BKS 37H 7475 va chạm mạnh với xe máy BKS 38N3 2158 đi cùng chiều. Trên xe máy có hai vợ chồng (quê ở Thạch Kênh, Thạch Hà) đèo nhau. Hậu quả người vợ Đặng Thị Hiền (SN 1977) bị chết tại chỗ, người chồng là Trần Hữu Nam (SN 1973) bị thương, được đưa đi cấp cứu tại Bệnh viện Đức Thọ. Chiếc xe máy bị hư hỏng nặng. Sau khi gây tai nạn, lái xe tải đã bỏ trốn khỏi hiện trường. Hiện Công an huyện Đức Thọ đang điều tra làm rõ nguyên nhân xảy ra tai nạn. **VĂN QUANG**

TIỀN PHONG

Chủ nhật, ngày 7.3.2010 số 66.

Đoạn trường của một thôn nữ

Kỳ 1:
Cam bẫy

Một thiếu nữ 18 tuổi trú tại xã Kỳ Sơn, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh bị lừa gạt, bán vào động mại dâm. Lần đầu tiên ra thành phố, tiếp xúc với đủ hạng người và chịu sự quản thúc của kẻ chân đất, cô phải sống những ngày tủi nhục. Nơi miền quê nghèo, người mẹ sống trong thấp thỏm, lo âu, cất bước lặn lội tìm con. Hành trình giải cứu con gái của mẹ gặp nhiều thử thách. Cuối cùng, bà đã cứu được con gái khỏi tổ quỷ.

Bà Trương Thị Thống (SN 1960) quê xã Kỳ Thượng, huyện Kỳ Anh, lấy chồng tại xã Kỳ Sơn. Bà Thống qua hai lần đò. Cuộc hôn nhân thứ nhất, bà sinh được ba đứa con, trong đó có Trương Thị Hoa (SN 1991). Hoa mang họ mẹ.

Mười bảy tuổi, Hoa không sắc nước hương trời nhưng mặn mà, duyên dáng. Con nhà nghèo, từ nhỏ tới lớn chẳng được đến trường buổi nào, cô mù chữ. Sinh ra trong gia đình nghèo khó, không được đi học, suốt ngày vất vả lam lũ, nên tính hơi ngờ nghệch.

Căn nhà nghèo nàn của mẹ con bà Thống

Mất hút

Tại xã Kỳ Sơn có Võ Thị H., người làng gọi là H. Thành. Ngày 24-11-2009 (AL), H. Thành dẫn người đàn ông tên T. và một phụ nữ tên D. đến nhà bà Thống, nói thuê Trương Thị Hoa đi làm *ô sin* ở xã Kỳ Bắc, huyện Kỳ Anh. Công việc hàng ngày là trông trẻ, giữ nhà, nấu nướng, giặt giũ quần áo, lương tháng 1 triệu đồng. Nghe nói đi làm thuê, cơm ngày ba bữa, mỗi tháng được trả 1 triệu đồng, mẹ con bà Thống mừng như bắt được vàng. “H. Thành người trong xã, lại chỗ quen biết, tôi tin là thật nên đồng ý cho cháu Trương Thị Hoa đi”, bà Thống kể.

Đồng ý cho con đi làm thuê, nhưng

bụng bà Thống nửa mừng nửa lo. Bà Thống đề nghị cho bà đi theo con ra nhà ông T., bà D., ở với con một vài hôm, song không được chấp nhận. Bà gạt nước mắt tiễn con ra cổng.

Từ Kỳ Sơn xa xôi, chiếc xe máy do ông T. điều khiển chở bà D. và Trương Thị Hoa lăn bánh chạy về hướng quốc lộ 1A. Đến thị trấn Kỳ Anh, ông T. dừng lại ở quầy hàng tạp hóa mua cho Hoa chiếc mũ bảo hiểm, rồi đưa cho bà D. 200.000 đồng. Rồi mất hút. Ông T. chở Hoa chạy về thành phố Hà Tĩnh. Thấy lạ, cô gạn hỏi: “Chú và cô ấy là vợ chồng, rằng hai người lại đi hai ngã?”. Ông T. thủng thẳng: “Xe máy không chở ba được, CSGT phạt! Hoa

đi với chú, mự đón ô tô về sau. Đây không như trên rú (núi) đầu”. Tưởng ông T. nói thật, cô ngồi yên cho ông ta chở đi.

Bà Thống ở nhà, ruột gan như lửa đốt. Ngày 26-11-2009, bà Thống gọi điện cho ông T., nói muốn ra thăm con. Ông T. bảo bà bắt xe ra thành phố Hà Tĩnh. “Bảo là đi Kỳ Bắc, giờ lại ra thành phố Hà Tĩnh, lạ thật!”, bà Thống bần khoản. Nhưng khi gặp con, thấy Hoa vẫn khỏe mạnh, bình thường, lại trông thấy một phụ nữ mang bầu quanh quẩn trong nhà, nghĩ là con sẽ làm nghề trông trẻ, bà Thống hết lo. “Chị cứ yên tâm cho cháu ở lại với vợ chồng em, hằng ngày giặt giũ, cơm nước. Tới đây, vợ em sinh cũng nhờ nó giúp đỡ!”, ông T. nói. Dứt lời, ông ta mang đến cái cốc, giải thích: “Thỉnh thoảng em cho nó ra sau vườn cuốc đất trồng rau, cải thiện bữa ăn”.

Ông T. đưa cho bà Thống ba triệu đồng, ngọt nhạt: “Đây là số tiền lương ba tháng đầu của em nó, chị cầm lấy mà sắm sanh. Tết nhất đến nơi rồi”. Bà Thống run run nhận ba tháng lương đầu tiên của cô con gái, thầm nghĩ, ông trời có mắt, ở hiền thì gặp lành! Bà Thống vui vẻ chào ông chủ, chào con ra về.

Hai tuần sau, một người cậu của Hoa đột ngột qua đời. Bà Thống lại

ra thành phố Hà Tĩnh, xin cho con về viếng cậu. “Nó bận lắm, không về được đâu. Nếu bố mẹ nó qua đời thì vợ chồng tôi sẽ về lo chứ nó không về được”, ông T. nói xong, bèn đưa thêm cho bà Thống ba triệu đồng. Thấy con ban ngày nằm ngủ li bì, về mỗi mết, bà gắng hỏi ông chủ. Ông T. giải thích: “Đạo này nó phải thức khuya trông con nít. Cứ để yên cho nó ngủ lấy sức”.

Không xin được con về hương khói cho cậu, bà Thống thất thểu ra cổng, nhọc lê bước, khóc. Dân phường Đại Nài thấy bà nước mắt giàn dụa, xúm lại hỏi. Bà Thống kể rõ sự tình. Người ta khuyên bà trình báo với công an phường Đại Nài.

Một nhân viên an ninh lấy xe máy chở bà Thống đến nhà ông T. “Người này lập biên bản, yêu cầu ông T. trả con cho tôi!”. Chẳng còn cách nào trốn tránh, ông T. buộc phải làm theo yêu cầu của nhân viên an ninh.

Bà Thống tiếp chuyện: “Ông T. bảo tôi gọi taxi. Tôi nói hai mẹ con đi xe ôm rẻ hơn, nhưng ông ta không chấp nhận”. Chiếc taxi tới, Hoa bị đẩy lên xe. Bà Thống năn nỉ xin đi chung xe với con, nhưng ông T. gạt phắt: “Không được!”. Lái xe đóng sầm cửa lại, nổ máy. Lại mất hút.

Bà Thống lại thất thểu tìm đến trụ sở công an phường Đại Nài. “Tại

đây, tôi gặp anh cảnh sát lúc nãy chở tôi đến nhà ông T. Tôi trình bày là con gái tôi đã lên xe taxi nhưng không biết cháu đi đâu, mong các anh giúp đỡ. Nghe xong, anh cảnh sát trả lời: “Chúng tôi đã lập biên bản trả con cho bà. Bà không đưa được con về nhà thì thôi”. Cùng đường, tôi quay lại nhà ông T., ông T. bảo: “Rõ ràng lúc nãy bà đã thấy con bà lên xe taxi rời khỏi nhà này. Con bà đi đâu, tôi làm sao biết”. Vợ ông T. bèn bấm điện thoại, nhờ xe ôm đưa tôi về Kỳ Anh”.

Bà vừa đặt chân đến nhà, Võ Thị H. xuất hiện. Cô ta bấm máy gọi cho ông T., rồi bảo bà nói chuyện với ông chủ. “Con của bà đã vào làm việc ở Voi rồi” (Voi là địa danh tại huyện Kỳ Anh, nơi tụ tập nhiều gái bán dâm-PV). Vợ ông T. dọa dẫm: “Bữa mô vô Kỳ Sơn, tui xin bà một cánh tay”. Bà Thống hỏi: “Con tui ở đâu?”. Vợ ông T. nói: “Không có nó ở đây”.

Vài ngày sau, bà Thống lò dò sang nhà thị H., yêu cầu cô ta trả con cho bà. Võ Thị H. bĩu môi: “Con gái của mẹ không bao giờ trở về nữa. Nó đi xa rồi”.

Minh Thùy -
Quang Long - Minh Châu

Kỳ 2: Nát đời hoa

Vượt quăng đường gần trăm cây số đi tìm con, giữ con gái phiêu bạt nơi đâu, sống chết thế nào, người mẹ chẳng hề hay biết. Trên đường về Kỳ Anh, nghĩ đến phận mình, phận con đen bạc, bà Thống khóc như mưa. Người lái xe ôm thấy bà khóc lóc mãi không thôi, liền gọi về cho vợ chồng ông chủ. Đầu dây bên kia xống giọng: “Bà ta không đi thì thôi, vút mẹ nó xuống đường”. Chẳng đành lòng để bà lại dọc đường cái quan, người lái xe ôm chở bà Thống về tận Kỳ Sơn.

TIỀN PHONG

Thứ hai, ngày 8.3.2010 số 67.

Đoạn trường của một thôn nữ:

Kỳ 2: Nát đời hoa

Bị lãng nhục, đánh đập và đe dọa, Trương Thị Hoa đành phó thác cho số phận. "Có hôm em phải đi hàng chục khách, mệt quá, em ngắt xiu", Hoa nhớ lại.

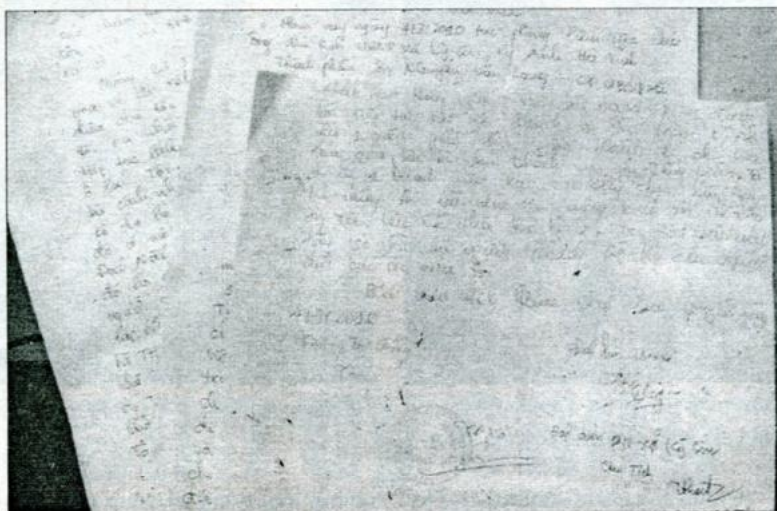

Ba ngày đầu tiên rời đất Kỳ Anh ra thành phố Hà Tĩnh, Trương Thị Hoa được ông chủ cho nghỉ ngơi, vừa để lấy sức, vừa để làm quen với nếp sống của thị thành. Hoa hầu như bị giam lỏng, không được ra khỏi nhà ông Tá. Thỉnh thoảng, cô thấy chủ nhà lấy xe máy chở chị Hồng- người phụ nữ cùng phòng với cô đi đâu đó. Mỗi lần đi ra ngoài, chị Hồng trang điểm rất cẩn thận. Lúc trở về nom dáng vẻ mệt mỏi.

Ngày thứ tư, đến lượt Hoa. Ông Tá bảo: "Cháu vào đánh son phấn, đi với chú". Hoa nói, cô không biết tô son. Cô chưa bao giờ biết đến son phấn. Ông Tá kêu Hồng đến, bảo chị giúp Hoa trang điểm. Xong đâu đấy, ông ta dùng xe máy chở cô ra khỏi nhà. "Em phải ngồi lên xe, chẳng biết ông chủ đưa đi đâu".

Xe chạy lòng vòng qua những khu phố, dừng lại ở khách sạn N. Ông chủ ép cô lên lầu 2, phòng 205. Tại đó có một thanh niên đang chờ sẵn. Bàn giao Hoa cho người đàn ông, ông Tá đóng cửa đi ra ngoài. Một mình đối diện với người lạ, cô thôn nữ hoảng sợ. Vị khách chốt cửa, đề nghị cô lên giường. Hoa khóc lóc van xin.

Ông Tá đi lại ngoài hành lang, chờ đợi. Nghe tiếng động phát ra từ phòng 205, ông ta gọi điện cho Hoa (chiếc điện thoại vợ chồng ông sắm cho cô trước đó), hỏi: "Đi xong chưa?". Hoa nói dối: "Xong rồi". Vị khách lạ thấy cô gái tội nghiệp, không ép cô quan hệ nữa. rút ví bỏ cho cô 200.000

Bản tường trình của Hoa, trước sự chứng kiến của Chủ tịch xã, Trưởng Công an xã và đại diện Hội phụ nữ Kỳ Sơn

đồng, bảo cô tìm cách trốn về quê. Số tiền 200.000 đồng khách bỏ, ngay sau đó bị ông Tá thu lại.

Ông chủ lôi Trương Thị Hoa xuống gần quầy lễ tân khách sạn, mắng te tua: "Mày nói chi?". Hoa khóc: "Cháu theo chú ra đây là để trông trẻ, giặt giũ quần áo, giữ nhà, giúp việc gia đình chú chứ đâu phải đi làm gái". Ông Tá tát vào mặt cô mấy cái nổ đom đóm, đưa về nhà.

"Mày phải đi khách cho tử tế. Nếu không sẽ chết", ông chủ đe dọa khi cô vừa bước chân vào cổng. Cô khép cửa phòng, úp mặt vào gối. Cô nhớ mẹ, nhớ Kỳ Sơn. "Không biết bao giờ mình mới thoát được cảnh nhục nhã này, trở về quê?".

Cửa phòng lại xịch mở. "Mày còn nằm đó mà ăn hại, tao đâu nuôi mày không công. Đi!". Hoa mắt tái mét,

lủi lủi theo chân ông chủ đến khách sạn M. Nam nhân viên trực tối hôm đó dẫn cô lên phòng 406. Một vị khách to béo, dáng vẻ đường bệ, trạc 60 tuổi đang chờ sẵn...

Bỏ trốn bất thành

Bỏ trốn? Ý nghĩ đào thoát lướt qua đầu nhưng mau chóng vụt tắt. Đi đâu, khi cô không một đồng bạc trong tay? Ông chủ đang túc trực, canh chừng ở cầu thang. Cô có mọc cánh cũng không bay lên được. Đi đâu về đâu, khi cô chẳng biết mình đang ở thành phố nào, lần đầu tiên bước chân ra đô thị, mọi thứ đối với cô đều lạnh lùng, xa lạ. Đường về Kỳ Sơn xa ngái, mệt mùng.

Hoa buộc phải chiều theo ý người đàn ông tuổi chú, tuổi bác. Xong đâu đấy, cô lại bị điều xuống

phòng 205 của khách sạn tiếp một thanh niên. Hoàn thành nhiệm vụ lúc 23h đêm, Hoa được ông Tá chở về nhà. Vừa chợp mắt được một lúc, lại bị dựng dậy, tiếp tục *đi khách*. Liên tục *chạy sô* như vậy đến 1h sáng, cô mới được nghỉ.

“Từ bữa đó, ngày nào em cũng bị điều từ khách sạn này đến khách sạn khác. Có hôm ngủ dậy, chưa kịp ăn sáng đã phải tiếp đến bốn lượt khách tại khách sạn N. Đến buổi trưa phải thêm năm người nữa. Mệt rã rời nhưng không dám mở miệng kêu. Em sợ người ta giết”, Hoa kể. Cô đói lả, ngất xỉu. Một nhân viên lễ tân thương tình, cho cô hộp sữa cầm hơi. Buổi sáng và trưa đi 9 khách. Buổi chiều phải tiếp thêm 6 người. Hoa nhớ lại: “Lúc em lả đi, ông Tá chở về. Có lần khách *đi* lâu quá, ông ta lên tận phòng, đánh đập em, bắt khách phải thanh toán thêm tiền quá giờ”.

Hằng ngày, Hoa ngồi trên xe máy của *ông chủ*, ông ta đưa cô đến khách sạn phục vụ khách làng chơi, hoặc cô tự đi một mình, nhưng kẻ chặn dất luôn bố trí người bám đằng sau. Nhất cử nhất động của cô đều được báo về cho chủ. Để giữ bí mật, tránh bị phát hiện, ông Tá buộc cô phải đổi tên. “Ai hỏi mày tên gì, phải nói là tên Trang, quê ở Hương Sơn chứ tuyệt đối không được tiết lộ quê Kỳ Sơn, Kỳ Anh. Mày mà làm trái ý tao thì liệu đấy!”.

Tết sấm sập đến sau lưng. Nhìn cảnh phố thị tấp nập, kẻ bán người mua, không khí tết làm cô nhớ Kỳ Sơn nhớ mẹ, nhớ nhà, nhớ gương

Tình cờ, cô gặp một người khách quê ở Kỳ Anh. Cô kể rõ sự tình, vị khách bảo là sẽ tìm cách giải thoát, đưa cô trở về Kỳ Sơn. Hoa nửa mừng nửa lo. Nếu cuộc bỏ trốn không thành, cô sẽ bị bắt lại, sẽ bị đánh đập thậm tệ. Tuy lo lắng nhưng cô vẫn quyết định theo người lạ mặt lên taxi. Rồi khách sạn N, taxi chạy được một đoạn, họ xuống đón xe về thị trấn Kỳ Anh. Trong lúc người khách đi mua hoa quả, em vợ ông Tá cùng một tay thanh niên bặm trợn đột ngột xuất hiện. Người dùng dao khống chế, kẻ lấy tay bịt miệng, áp tải Hoa lên xe máy quay trở lại thành phố Hà Tĩnh.

mặt từng đưa em.

Tình cờ, cô gặp một người khách quê Kỳ Anh. Cô kể rõ sự tình, người khách bảo là sẽ tìm cách giải thoát, đưa cô trở về Kỳ Sơn. Hoa nửa mừng nửa lo. Nếu cuộc bỏ trốn không thành, cô sẽ bị bắt lại, sẽ bị đánh đập thậm tệ. Tuy lo lắng nhưng cô vẫn quyết định theo người lạ mặt lên taxi. Rồi khách sạn N, taxi chạy được một đoạn, họ xuống đón xe về thị trấn Kỳ Anh. Trong lúc người khách đi mua hoa quả, em vợ ông Tá cùng một tay thanh niên bặm trợn đột ngột xuất hiện. Người dùng dao khống chế, kẻ lấy tay bịt miệng, áp tải Hoa lên xe máy quay trở lại thành phố Hà Tĩnh.

“Bực tức vì việc em bỏ trốn, ông Tá thẳng tay tát vào mặt em, lục túi lấy đi 150.000 đồng, số tiền mà vị khách tốt bụng *bỏ* cho em trên đường về Kỳ Anh. Chưa hả cơn giận, ông ta lao vào, giật tung cúc áo của em, miệng chửi bới om sòm”, Hoa hãi hùng nhớ lại.

**Minh Châu - Quang Long-
Minh Thùy
(Tiếp số sau)**

TIỀN PHONG

Thứ ba, ngày 9.3.2010 số 68.

Đoạn trường của một thôn nữ

KỶ CƯỜI

Cứu con gái thoát khỏi *tổ quỷ*

"Phải cứu con gái thoát khỏi chốn nhục nhảm ngày nào hay ngày ấy", bà Thống cương quyết. Từ Kỳ Sơn heo hút, người mẹ nghèo lặn lội ra thành phố Hà Tĩnh, tìm cách cứu con gái thoát *tổ quỷ*.

Tết Canh Dần đối với gia đình bà Trương Thị Thống là một cái Tết buồn ảm đạm. Con cái, đứa phiêu dạt làm thuê trong Nam, đứa thất học lều lổng ở nhà, đứa thì bị người ta lừa gạt bán vào *tổ quỷ* giờ sống chết ra sao không ai hay biết. Ruột gan người mẹ như đứt ra từng mảnh.

Ngày 20-2, bà Trương Thị Thống viết đơn trình báo Công an huyện Kỳ Anh về vụ việc này. Ngày 23-2, bà đạp xe từ Kỳ Sơn lên thị trấn, đến trụ sở Công an huyện hỏi tiến trình việc giải quyết đơn thư. "Một cảnh sát nói với tôi rằng, vụ việc xảy ra tại thành phố Hà Tĩnh, ngoài địa bàn huyện Kỳ Anh, do đó cơ quan Công an thành phố Hà Tĩnh có trách nhiệm điều tra, Công an Kỳ Anh chỉ hỗ trợ", bà Thống kể.

Bà Thống nhờ anh L, một người quen điện thoại hỏi Võ Thị H về tung tích của con gái bà: "Chị liệu mà đưa con về trả cho người ta. Đừng mần tội nó như rứa. Nhà nó nghèo khổ. Nếu chị không trả con, gia đình họ sẽ báo với Công an, hồi không kịp đâu.". Võ Thị H cúp máy, liên lạc với người đàn ông tên T. Ông T tra hỏi: "Ai điện thoại cho chị?". Thị H bảo: "Có người tên L điện vào máy tôi". T xin số máy của anh L, điện lại hỏi: "Anh là ai? Quan hệ thế nào với con Hoa mà đòi đưa nó về?". Anh L mượn uy danh của một đại gia tại thành phố Hà Tĩnh, bảo là người nhà của Trương Thị Hoa. "Nếu anh không trả Hoa về Kỳ Sơn, dính vào pháp luật, đừng trách.", anh L dọa. Ông T chống chế: "Tôi thuê con Hoa ra làm ô sin trông trẻ, trước Tết mẹ nó ra đòi, tôi đã trả về cho gia đình. Rõ ràng là mẹ nó đã thấy con gái bước lên taxi về nhà. Giờ nó đi đâu, tôi đếch biết".

Thuyết phục ông T không xong, bà Trương Thị Thống bèn bàn với anh em nội ngoại kéo nhau ra thành phố Hà Tĩnh dò hỏi tin tức của con gái, tìm cách cứu con. Họ chia nhau mai phục gần nhà ông T. Ngày qua ngày, người dân chân đất quê mùa trong vai những *thám tử bất đắc dĩ*, căng mắt dõi theo dấu tích Trương Thị Hoa nhưng bóng dáng cô vẫn bật vô âm tín. "Lẽ nào con mình đã bị đưa vào Voi làm *gái*?", bà Thống lo sợ. Đất Voi đồi núi lúp xúp, hàng quán nhan nhản, biết tìm con gái nơi đâu?

Đột ngột, một người trong nhóm phát hiện thấy Hoa ngồi trên xe máy, vọt ra khỏi nhà. Cô vừa khuất dạng thì sau lưng liền có người lạ bám theo canh chừng. Tốp người trèo lên xe, đuổi theo Trương Thị Hoa. Cô gái đi vào khách sạn N, mất hút. Bà Thống và mấy anh em tức tức ngoài cổng khách sạn cả ngày trời, vẫn không thấy Hoa xuất hiện. Chập tối hôm đó, bà Thống thoáng thấy một cô gái ăn mặc giống con đi ra từ khách sạn, bà nhào đến: "Con ơi, mẹ ở đây!". Nhưng bà đã nhầm. Người vừa đi xuống cầu thang không phải là con gái bà.

Sau hai ngày quên ăn quên ngủ rình tung tích Trương Thị Hoa, vô vọng, đoàn người lục tục kéo nhau về Kỳ Sơn.

Ngày 1-3 gom góp được một ít tiền, bán cả lứa lợn giống, bà Trương

Ngã ba chợ Kỳ Anh - nơi Hoa bị bắt lần 2

Thị Thống lên đường tiếp tục hành trình tìm con. Bà nghĩ chắc chắn Hoa đang ở thành phố Hà Tĩnh. Một lần nữa, nhóm nông dân Kỳ Sơn lại vào vai những *thám tử*, họ chia thành ba tốp. Tốp thứ nhất vào các nhà nghỉ, khách sạn dò hỏi tung tích Trương Thị Hoa; Tốp thứ hai mật phục gần khu vực nhà ông T; Tốp thứ ba canh chừng ở ngã tư đèn xanh đèn đỏ. Với kiểu *bày binh bố trận* này, họ dễ dàng phát hiện thấy Hoa nếu cô bị điều xuống đường *đi khách*.

Tốp người ở vòng trong phát hiện thấy Hoa ngồi sau xe máy của một người đàn ông rời khách sạn. Đường như thấy động, chiếc xe rú ga, phóng nhanh vào trung tâm thành phố, mất hút. Buổi trưa ngày 1-3, anh em bà Thống, lại chia nhau mai phục ở ba vị trí đã vạch sẵn. Khi phát hiện thấy Trương Thị Hoa lái xe máy chạy từ khách sạn N ra, anh L (hàng xóm của bà Thống) lập tức lên xe bám theo, áp sát Hoa. Do người phía sau đội mũ bảo hiểm, nhìn không rõ mặt, lại tăng tốc ép cô vào lề đường để nói chuyện, tưởng gặp cướp, Trương Thị Hoa hốt hoảng đạp phanh, vút xe bỏ chạy!

Trương Thị Hoa chạy một hơi mất tâm, bỏ lại chiếc xe máy chổng chơ bên đường, chiếc điện thoại ông T

mua cho Hoa rơi xuống đường vỡ nát. “Nếu không đem xe vào trình báo công an, Hoa sẽ bị kẻ gian lấy mất xe. Mất xe của *ông chủ*, cô sẽ no đòn”, người thanh niên nghĩ vậy, vội vàng mang xe lên trình báo công an thành phố Hà Tĩnh. Tại đây, bà Trương Thị Thống và nhóm người cùng đi kể rõ sự tình, đề nghị Công an thành phố Hà Tĩnh giúp đỡ.

Sau khi nghe bị hại trình bày, Công an thành phố Hà Tĩnh đưa người nhà của Hoa xuống nhà ông T yêu cầu trả cháu Hoa cho bà Thống. Sau đó, công an chở Hoa lên trụ sở lập biên bản sự việc và thông báo cho lãnh đạo UBND xã Kỳ Sơn để cùng phối hợp đưa mẹ con bà Thống về nhà. Để đảm bảo Trương Thị Hoa trở về nhà an toàn, cảnh sát nói gia đình phải bố trí một chuyến xe, cơ quan Công an phải nắm rõ biển số. “Trên đường về Kỳ Sơn, lái xe tuyệt đối không được rẽ vào bất cứ nhà nào!”,

nhân viên cảnh sát chặn lái xe.

Mẹ con bà Thống gặp nhau, mừng mừng tủi tủi. Trên đường về quê, Hoa gục đầu vào vai mẹ. Cô khóc không thành tiếng.

Trước khi rời địa bàn thành phố Hà Tĩnh, người nhà ông T gói vào túi áo Hoa chiếc điện thoại. Vừa về đến Kỳ Sơn, điện thoại đã đổ chuông. Đầu dây bên kia, kẻ lạ mặt yêu cầu Trương Thị Hoa trở lại Hà Tĩnh: “Ngay trong đêm mai (2-3), cô đi bộ đến ngã ba Kỳ Lâm, sẽ có người đón, nếu không thì đừng trách chúng tôi vô tình”.

Về với gia đình, nhưng nạn nhân luôn sống trong tâm trạng thấp thỏm lo âu. Tay chân của ông chủ tiếp tục rình mò, đeo bám, tìm cơ hội bắt cô trở lại bán dâm. “Mấy ngày qua, xuất hiện hai người lạ, một nam một nữ quanh quần khu vực nhà người thân nơi con tôi đang ở tạm. Họ lân la vào hỏi rằng có bán tóc không? Lúc trò chuyện thì ánh mắt liếc ngang liếc dọc. Mẹ con tôi rất kinh hãi”. Để bảo vệ con, bà Thống phải *sơ tán* Hoa sang địa bàn khác. Giữa thanh thiên bạch nhật, cuộc trốn chạy dường như vẫn chưa kết thúc.

Có rất nhiều số điện thoại lạ nhắn tin vào máy của bà Thủy trao cho Trương Thị Hoa, lộ diện đường dây mua bán dâm hoạt động có tổ chức. Những số điện thoại lạ (trong đó có cả số máy VIP) cùng nội dung tin nhắn, *Tiền Phong* sẽ đề cập đến trong một bài viết khác.

**Minh Thùy- Quang Long-
Võ Minh Châu**

Xác định đây là vụ việc phức tạp, PV báo *Tiền Phong* đã có buổi làm việc với Phó Giám đốc Công an tỉnh Hà Tĩnh, Đại tá Trần Văn Lợi vào chiều 2-3-2010. Sau khi nghe PV trình bày vụ việc, Đại tá Trần Văn Lợi cho biết sẽ chỉ đạo Công an thành phố Hà Tĩnh vào cuộc điều tra, sớm làm rõ vụ việc.

NGƯỜI CAO TUỔI

Thứ sáu, ngày 19.3.2010 số 23(740).

VIẾT TIẾP VỤ THAM NHỮNG Ở XÃ THÁI YÊN, HUYỆN ĐỨC THỌ (HÀ TĨNH):

Tỉnh Hà Tĩnh xử lí theo kiểu “vừa đá bóng vừa thổi còi”

Báo Người cao tuổi trong hai số: 101 (714) và số 6 (723) ra các ngày 18-12-2009 và 20-1-2010 đã đăng bài phản ánh vụ tham nhũng hết sức nghiêm trọng ở xã Thái Yên, huyện Đức Thọ, tỉnh Hà Tĩnh xảy ra từ năm 2001 đến 2005. Vụ tham nhũng đã bị nhiều đảng viên và nhân trong xã phát hiện phản ánh nhưng không được giải quyết. Họ làm đơn gửi lên tỉnh, tỉnh không giải quyết, buộc họ phải gửi lên Trung ương. Tháng 7 năm 2009, Văn phòng Chính phủ gửi công văn đề nghị UBND tỉnh Hà Tĩnh giải quyết và thông báo cho Văn phòng Chính phủ biết, nhưng từ đó đến nay sự việc vẫn chìm trong im lặng. Dự luận đang nghi ngờ là có sự bao che của cấp trên, nên những cán bộ liên quan ở xã Thái Yên có điều kiện tìm cách đối phó...

Từ những thủ đoạn gom tiền để tham nhũng

Để nắm trong tay nhiều tiền, đội ngũ cán bộ xã Thái Yên không từ bất cứ thủ đoạn nào. Trước hết, họ tổ chức bán đất một cách bất hợp pháp. Là xã có nghề mộc truyền thống, nên tỉnh Hà Tĩnh đã đầu tư 4 tỉ đồng cho xã Thái Yên xây dựng làng nghề tiểu thủ công nghiệp tập trung, với diện tích 5,5 ha. Sau

khi hoàn thành phần san ủi mặt bằng và làm đường giao thông, cán bộ xã đã chia lô bán cho nhân dân làm nhà ở. Số tiền bán đất 2,7 tỉ đồng, xã giữ lại một nửa và một nửa gửi lên cho huyện Đức Thọ. Ngoài ra, trong 5 năm từ 2001 đến 2005, xã tự bán 103 lô đất thu về 2 tỉ đồng. Đồng thời, xã còn bán vượt giá 1,6 tỉ đồng. Tất cả các hộ mua đất khi nộp tiền chuyển quyền sử dụng đất chỉ có hóa đơn do xã phát hành

mà không có hóa đơn nằm trong hệ thống tài chính nhà nước. Với 5,446 tỉ đồng tiền bán đất, xã không nhập vào kho bạc Nhà nước mà để ngoài sổ sách. Riêng Bí thư Đảng ủy và Chủ tịch UBND xã Thái Yên tự bán đất mỗi người một lô bỏ túi riêng.

Tiền thu từ bán đất có lẽ còn ít, nên xã tự đề ra chủ trương vay gần 2 tỉ đồng tiền của dân. Xã còn vay tiền của giáo viên không lãi suất nếu như thầy giáo, cô

giáo nào muốn về xã dạy học. Tệ hại đến mức năm 2007, Nhà nước hỗ trợ cho xã Thái Yên xây dựng 100 hố xí, cán bộ xã cũng bớt 30 triệu đồng để chia nhau. Họ còn chiếm đoạt 10 triệu đồng đảng phí và chi khổng từ kinh phí Đại hội Đảng bộ xã 7,5 triệu đồng để tham ô. Rồi hàng loạt vụ bán đất, dân nộp tiền cho xã, xã nhận nhưng không nhập vào quỹ, không nộp vào kho bạc.

Tất cả những việc làm trên đây của cán bộ xã Thái Yên diễn ra trong nhiều năm mặc dù Huyện ủy, UBND huyện Đức Thọ đã phân công nhiều cán bộ theo dõi xã Thái Yên, như cán bộ tài chính, nông nghiệp và phát triển nông thôn, xây dựng, địa chính, xây dựng Đảng, nhưng không hiểu tại sao Huyện ủy, UBND huyện Đức Thọ lại không có ý kiến gì???

Đến nghệ thuật đưa hối lộ

Để che dấu hành vi tham nhũng của mình, cán bộ xã Thái Yên đã có nghệ thuật đưa hối lộ cấp trên. Từ ngày 10 đến ngày 11-6-2005 khi đảng viên và nhân dân khiếu kiện gay gắt, có 3 vị kiểm toán nhà nước về kiểm tra xã Thái Yên. Trong hai ngày đó, ngoài việc cung phụng các vị trên như ăn uống, bố trí phương tiện đi lại, cán bộ xã Thái Yên còn lót tay 3 vị này 5,1 triệu đồng. Khi bị quần chúng phát hiện, UBND huyện Đức Thọ đã có Quyết định số 1364 – QĐ/UB ngày 26-9-2007 thu hồi số tiền xã hối lộ 3 vị

kiểm toán nhưng đến nay vẫn nằm trong túi cá nhân. Hằng năm, xã Thái Yên còn mua quà tặng cấp trên những bộ sa-lông hàng chục triệu đồng cùng với bàn, tủ, giường và nhiều loại vật dụng đồ mộc quý giá khác. Trong những chứng từ xã giữ lại còn thể hiện rất rõ hành vi hối lộ cấp trên của cán bộ xã Thái Yên như ngày 28-1-2005, xã mua 5 bình hoa tặng cán bộ huyện; ngày 2-12- 2004, chi 24 triệu đồng chúc Tết cán bộ huyện và tỉnh. Tết năm 2005, chi chúc Tết cán bộ huyện 11 triệu đồng...

Những sai phạm trên đây của xã Thái Yên từ năm 2001 đến nay nhưng không được huyện và tỉnh xử lý dứt điểm. Duy chỉ có hai lần xã được UBND huyện về kiểm tra nhưng những kết luận của huyện chỉ thông báo bằng miệng mà không có kết luận bằng văn bản. Tuy nhiên, kết luận bằng miệng đó đều bị đảng viên và quần chúng xã Thái Yên cho là không chính xác. Những sai phạm của cán bộ xã Thái Yên trong suốt 5 năm liên đều gắn liền sai phạm của một số cán bộ huyện Đức Thọ. Hay nói cách khác, những sai phạm của xã Thái Yên cũng là sai phạm của huyện Đức Thọ. Nhưng để kiểm tra xử lý cán bộ xã Thái Yên, UBND tỉnh Hà Tĩnh lại giao cho huyện Đức Thọ. Vậy thì khác nào lãnh đạo huyện Đức Thọ “vừa đá bóng vừa thổi còi”. Dư luận đặt câu hỏi: Vụ tham nhũng nghiêm trọng ở xã Thái Yên bao giờ mới bị xử lý? ■

NHÓM PHÓNG VIÊN MIỀN TRUNG

NGƯỜI CAO TUỔI

Thứ sáu, ngày 19.3.2010 số 23(740).

Đất nhà thờ họ, chính quyền lại cấp cho người khác?

● MINH TRANG - NAM GIANG

Ông Nguyễn Thành Đô, được ủy quyền của dòng họ Nguyễn ở xã Kỳ Phú, huyện Kỳ Anh (Hà Tĩnh) gửi đơn đến Báo Người cao tuổi, tố cáo việc UBND huyện Kỳ Anh cấp Giấy chứng nhận quyền sử dụng đất (GCNQSDĐ) cho ông Nguyễn Quốc Toàn trái pháp luật trên đất nhà thờ họ Nguyễn. Điều tra, xác minh cho thấy, tố cáo của ông Nguyễn Thành Đô là có cơ sở, đúng sự thật.

Theo đơn trình bày: Dòng họ Nguyễn ở xã Kỳ Phú, huyện Kỳ Anh (Hà Tĩnh) có thửa đất diện tích 1.872m², trên đó có nhà thờ họ được xây dựng từ năm 1933. Theo thông lệ của dòng họ, trên thửa đất luôn có một ngôi nhà cấp 4 dành cho gia đình Tộc trưởng ở để trông coi nhà thờ, hương khói tử đời này qua đời khác. Ông Nguyễn Uyển là Tộc trưởng đời thứ 9 được ở trên đất nhà thờ họ trước năm 1980. Tháng 9-1983, vợ ông

Toàn cảnh nhà thờ họ Nguyễn ở xã Kỳ Phú, huyện Kỳ Anh (Hà Tĩnh).

Uyển mất, ông Uyển chuyển đến ở với người con gái thứ 3 tại xã Kỳ Phong. Trước khi chuyển đi, ông Uyển ngầm bán một phần đất nhà thờ họ và ngôi nhà cấp 4 cho ông Nguyễn Trọng Định, người hàng xóm liền kề đất nhà thờ họ với số tiền 16.000 đồng. Việc mua bán bại lộ, các bậc cao niên và bà con trong họ kiên quyết chuộc lại phần đất mà ông Uyển đã bán.

Năm 1985, dòng họ thống nhất cho ông Nguyễn Quốc Toàn về ở trên đất nhà thờ họ để trông coi. Do gia đình ông Toàn ăn ở mất vệ sinh, dòng họ đã giao việc trông coi nhà thờ cho người khác, nhưng vẫn để cho gia đình ông Toàn được ở trên đất nhà thờ. Rằm tháng bảy năm 2004, dòng họ quyết định xây một bức tường để ngăn trâu bò nhà ông Toàn sang phía nhà thờ họ, liền bị ông Toàn phản ứng quyết liệt. Qua đây, dòng họ mới được biết ông Toàn đã được cấp GCNQSDĐ trên đất nhà thờ họ Nguyễn. Dòng họ gửi đơn khiếu nại đến các cấp chính quyền. Nhưng thay vì giải quyết đúng luật, các cấp chính quyền từ xã đến tỉnh đều đứng ra bao che cho hành vi chiếm đất của ông Toàn và việc cấp GCNQSDĐ trái pháp luật của UBND huyện Kỳ Anh.

Xác minh tại địa phương về nguồn gốc đất cho thấy, những trình bày trong đơn của ông Nguyễn Thành Đô là có cơ sở, đúng thực tế. Ông Nguyễn Văn Dinh 84 tuổi, thành viên trong dòng họ

Nguyễn cho biết: Sau khi ông Uyển chuyển đến ở với con gái năm 1983, năm 1984 dòng họ tổ chức cuộc họp gồm: cụ Nguyễn Lương Chấn, cụ Nguyễn Hanh, cụ Phúc Duyệt, cụ Nguyễn Văn Châu, cụ Nguyễn Lan (đã mất); các ông: Nguyễn Văn Dinh, Nguyễn Văn Ngợi, Nguyễn Trọng Định (là người ngoài họ được mời đến làm chứng), Nguyễn Kim Định (thuộc chi cả được mời đến làm chứng). Những ông này hiện đều còn sống tại địa phương. Cuộc họp thống nhất đưa ông Toàn về ở để trông coi nhà thờ. Đến tháng 7-1985, gia đình ông Toàn mới chuyển đến ở trên đất nhà thờ họ Nguyễn. Ông Nguyễn Kim Định xác nhận những thông tin cụ Dinh nêu ra với phóng viên, đồng thời khẳng định khu đất này không phải của ông Uyển, mà là của dòng họ. Ông Nguyễn Trọng Định (người hàng xóm, đã từng định mua đất do ông Uyển bán) cũng xác nhận những thông tin trên.

Như vậy đã rõ, ông Uyển chuyển đi nơi khác ở từ năm 1983. Năm 1985 chính quyền thực hiện đo vẽ bản đồ 299 không có ông Uyển và cũng chưa có ông Toàn ở trên đất nhà thờ họ Nguyễn. Việc kê khai, lập hồ sơ để cấp GCNQSDĐ cho ông Nguyễn Quốc Toàn được ông Đinh Văn Vu, cán bộ địa chính xã Kỳ Phú xác nhận là không có bất kì chữ kí nào của những người trong dòng họ Nguyễn, mà chỉ có xác nhận của ông Trần Xuân Trúc xóm trưởng

và ông Nguyễn Thế Khuỳnh, Chủ tịch UBND xã. Vậy mà UBND huyện Kỳ Anh lại cấp GCNQSDĐ cho ông Toàn lên trên đất nhà thờ họ Nguyễn là trái với các quy định của pháp luật.

Quyết định giải quyết khiếu nại số 3975/QĐ-UBND của UBND tỉnh Hà Tĩnh cho rằng: Thửa đất số 129 tờ bản đồ số 3 (đất nhà thờ họ Nguyễn) là của cụ Nguyễn Kỳ, ông nội ông Uyển, ông Nguyễn Quốc Toàn được ông Uyển cho phép về ở trên đất của ông Uyển là không đúng sự thật, không có cơ sở nào để chứng minh điều đó. Cũng trong quyết định này, UBND tỉnh Hà Tĩnh lấy lí do ông Nguyễn Viết Hùng (con trai ông Uyển, nay là Tộc trưởng họ Nguyễn), ông Nguyễn Quốc Toàn đề xuất tách thửa đất này ra làm 2 thửa và cho rằng không trái pháp luật, cũng như phù hợp với biên bản họp họ ngày 15-7-2006 (âm lịch) để chấp nhận theo phương án đó là không thỏa đáng, không khách quan. Sự thật là Tộc trưởng họ Nguyễn hiện nay do ông Nguyễn Văn Cừ đảm nhận, được dòng họ cử thay ông Uyển từ khi ông Uyển chuyển đi. Vì vậy, việc ông Hùng đề nghị như trên là không thể chấp nhận. Mặt khác, qua xác minh thấy rằng biên bản họp họ ngày 15-7-2006 (âm lịch) có dấu hiệu do ông Toàn dàn dựng, không đủ tính pháp lí để đưa ra xem xét ■

TIỀN PHONG

Thứ sáu, ngày 19.3.2010 số 78.

Thầy giáo xâm hại nữ sinh lĩnh 15 năm tù

Hôm qua, 18-3, TAND TP Hà Tĩnh mở phiên tòa xử (kín) vụ án từng gây xôn xao dư luận cả nước vào đầu tháng 10-2009: Thầy giáo hiếp dâm một học sinh lớp 4 do mình làm chủ nhiệm.

Từ sớm, rất đông giáo viên của một số trường học ở huyện Kỳ Anh, Cẩm Xuyên và TP Hà Tĩnh tập trung trước cổng trụ sở TAND TP Hà Tĩnh, để theo dõi. Nhiều cảnh sát được cử đến bảo vệ phiên tòa. Ngoài bị cáo và người bị hại, có ba nhân chứng, bố mẹ bị hại được tòa mời đến tham gia quá trình xét xử.

Theo cáo trạng, khoảng 9 giờ sáng 2-10-2009, cháu L.T.N.Q (SN 2000, trú tại xã Kỳ Sơn, Kỳ Anh, Hà Tĩnh) là học sinh lớp 4A trường Tiểu học Kỳ Sơn đang ngồi học trong lớp thì thầy giáo chủ nhiệm Phạm Văn Vân (SN 1981, trú tại xã Cẩm Duệ, Cẩm Xuyên) vào lớp, nhờ cháu Q. về phòng nội trú của thầy lấy hộ giáo án để trên giá sách.

Khi cháu Q. đang loay hoay tìm giáo án, Phạm Văn Vân bỏ lớp chạy về phòng ở, lấy thước dây bảo cháu đứng yên để thầy lấy số đo may quần áo tặng nhân dịp Trung thu. Tin lời thầy chủ nhiệm, cháu Q. đứng yên, Vân sờ soạng rồi bế cháu lên giường thực hiện hành vi đồi

Phạm Văn Vân được dẫn giải sau khi nghe tòa tuyên án

Ảnh: M.T

bại, mặc cháu khóc lóc van xin. Sau khi thực hiện hành vi, thấy cháu Q. chảy nhiều máu, Vân dùng áo lót của mình lau, rồi bảo cháu lên lớp học.

Khi cả lớp ra sân tập múa, cháu Q. không dám ra vì máu chảy ướt váy và chân. Lúc này Vân đưa cho cháu Q. 2 nghìn đồng dặn không được nói với ai. Tuy nhiên, sau đó sự việc được bố mẹ cháu Q. phát hiện và tố cáo công an, Vân bị bắt vào chiều cùng ngày.

Kết quả giám định của Viện Khoa học hình sự Bộ Công an, cháu Q. bị tổn hại sức khỏe 12%. Hành vi của Phạm Văn Vân bị Viện KSND tỉnh Hà Tĩnh truy tố vào Khoản 4 Điều 112 Bộ luật Hình sự (mức án từ mười hai năm đến hai mươi năm, chung thân hoặc tử hình).

Hơn 3 giờ thẩm vấn, 11 giờ trưa cùng ngày, thẩm phán, chủ tọa phiên tòa, ông Nguyễn Văn Thắng đã đọc bản án, tuyên phạt Phạm Văn Vân 15 năm tù về tội "hiếp dâm trẻ em", và phải bồi thường cho bị hại 44 triệu đồng.

Trao đổi với *Tiền Phong*, chủ tọa phiên tòa, ông Nguyễn Văn Thắng cho biết, hành vi của Vân có sự chuẩn bị, từ việc bảo cháu Q. về lấy giáo án, dùng thước đo rồi mới thực hiện hành vi đồi bại. Bản án 15 năm tù đối với Vân hoàn toàn xác đáng, bởi Vân đã làm xấu đi hình ảnh người thầy đáng kính trong con mắt của hàng triệu học sinh. "TAND Hà Tĩnh quyết định xử kín vụ án vì có đơn yêu cầu của gia đình bị hại", ông Thắng nói.

Minh Thùy

CÔNG AN NHÂN DÂN

Thứ ba, ngày 23.3.2010 số 1700.

Hà Tĩnh: Tháo đầu kéo ô tô để trộm lốp

Ngày 22-3, Công an thị xã Hồng Lĩnh vừa ra quyết định khởi tố vụ án, bắt tạm giam: Bùi Chính, SN 1980, ở Đức La - Đức Thọ; Bùi Đình Hải, SN 1981, ở khối 12, thị trấn Nghèn (Can Lộc); Trần Đình Diễn, SN 1983, ở khối 6 phường Nam Hồng, thị xã Hồng Lĩnh, là thủ phạm gây ra vụ trộm đầu kéo ô tô để lấy lốp vào ngày 14-3 vừa qua. Được biết vào lúc 4h ngày 14-3, xe ô tô BKS 38H - 7147 (xe kéo rơ moóc) đang đậu tại khu vực cửa hàng xăng dầu thuộc khối 1 phường Đậu Liêu, thị xã Hồng Lĩnh, đã bị kẻ gian tháo rơ moóc và lấy đi một đầu kéo. Sau khi nhận được tin báo, Công an thị xã Hồng Lĩnh đã có mặt ngay tại hiện trường thu thập chứng cứ, tiến hành truy tìm tang vật. Sau một thời gian ngắn, cơ quan điều tra đã phát hiện chiếc đầu kéo nói trên đang được để tại cửa hàng xăng dầu Thanh Vân cách hiện trường 300m. Qua khám xét, các trinh sát xác định kẻ gian đã tháo lấy 10 chiếc lốp ở đầu kéo (trị giá khoảng 50 triệu đồng) và thay vào đó bằng 10 chiếc lốp cũ. Từ nhận định trên, các trinh sát đã tiến hành điều tra bắt giữ 3 đối tượng nói trên. Hiện Công an thị xã Hồng Lĩnh đã thu 10 lốp xe ô tô, tiến hành hoàn tất hồ sơ đưa đối tượng ra xử lý. Đây là một thủ đoạn trộm cắp mới xảy ra trên địa bàn, mọi người cần nêu cao tinh thần cảnh giác. (V. Hùng)

PHÁP LUẬT

Thứ hai, ngày 29.3.2010 số 88(4.149).

Nhằm giờ cơm tối đi ăn trộm

Hôm qua, Công an TP.Hà Tĩnh cho biết vừa thực hiện lệnh bắt khẩn cấp nhóm bốn đối tượng trộm cắp xe máy chuyên nghiệp gồm Hoàng Văn Minh (SN 1981), Phan Văn Hữu (SN 1972), Nguyễn Văn Giang (SN 1981, đều trú tại xã Thạch Xuân, huyện Thạch Hà) và Ngô Đức Khôi (SN 1984, trú tại xã Đức Hòa, huyện Đức Thọ).

Băng nhóm do Hoàng Văn Minh cầm đầu, chuyên dùng vạm phá khóa trộm xe máy vào giờ ăn cơm tối của các gia đình (19h - 20h30). Từ đầu năm đến nay, chúng đã trộm 15 xe máy trên địa bàn TP.Hà Tĩnh và vùng phụ cận rồi đem bán ở địa bàn giáp ranh giữa huyện Đức Thọ và huyện Hương Sơn cho Ngô Đức Khôi và Ngô Quang Khoái (SN 1988, ở xã Đức Hòa, Đức Thọ) với giá 5 - 6 triệu đồng/xe.

TRẦN DƯƠNG

SỨC KHOẺ & ĐỜI SỐNG

Thứ ba, ngày 30.3.2010 số 51(2724).

Buôn lạc, “lâm lạc”

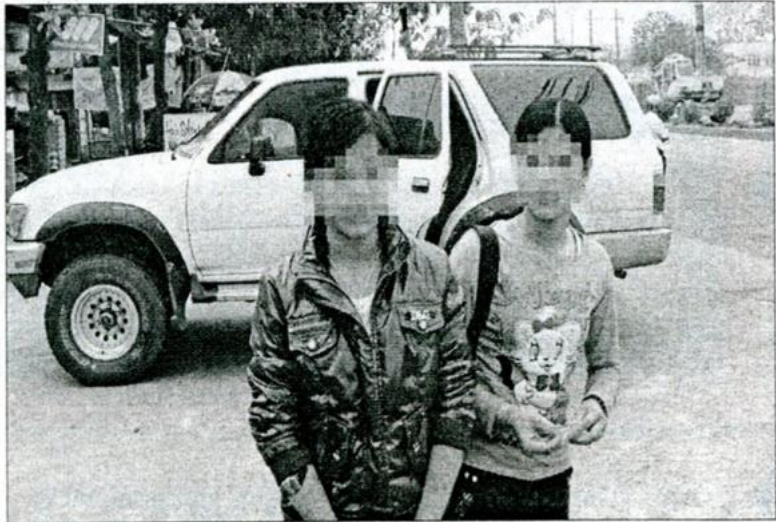
Trần Thị Huệ (phường Hà Huy Tập, TP. Hà Tĩnh) làm nghề buôn lạc nhân, thường lấy hàng tại Hà Tĩnh rồi bán cho các thương nhân tại Trung Quốc và một số tỉnh khác. Thấy Huệ làm ăn được, thanh toán sòng phẳng nên nhiều người tin tưởng cho vay tiền. Được thế, Huệ tranh thủ mua hàng không chịu... thanh toán với số lượng lớn. Ngoài ra, Huệ còn lấy lý do làm ăn lớn để vay mượn hơn 6 tỷ đồng rồi không trả. TAND tỉnh Hà Tĩnh vừa tuyên phạt Huệ 12 năm tù.

TIỀN PHONG

Thứ tư, ngày 10.3.2010 số 69.

Suýt sa chân vì thiếu hiểu biết

Hai thiếu nữ 18 tuổi tại Quế Phong - Nghệ An bị người bà con lừa đem đi làm gái mại dâm tại khu du lịch Xuân Thành (Nghị Xuân - Hà Tĩnh). Hai cô tự tìm cách thoát thân.

Nhe da cả tin. X. và Th. suýt bị đẩy vào vũng lầy ô nhục

Ảnh: Q.L

Trưa 7-3, Ban đại diện báo *Tiền Phong* tại Nghệ An nhận được tin báo của một người dân xã Cương Gián (Nghị Xuân, Hà Tĩnh) "Có hai cô gái vừa thoát khỏi khu du lịch Xuân Thành bị lạc đường, cần giúp đỡ".

Hơn 30 phút sau, chúng tôi có mặt tại làng Song Nam, xã Cương Gián, cách Vinh khoảng 25km. Chị Thủy, chủ nhà cho biết vào sáng cùng ngày, có ba người đàn ông đi từ huyện Can Lộc ra Nghị Xuân, trên đường họ gặp hai cô gái dáng vẻ tội nghiệp ngồi bên vệ cỏ. Mấy người đàn ông dừng xe, hỏi chuyện, mới hay hai cô bỏ trốn từ Xuân Thành, đang tìm đường về quê.

"Trong túi chúng em chẳng còn đồng nào, giờ lên xe lại bị đuổi xuống vì không có tiền mua vé", cô gái tên L.T.X (SN 1992, xã Tiên Phong) nói. X. cho biết, gia đình cô có ba chị em, nhà nghèo, X. chỉ học đến lớp 5. "Cách đây mấy hôm, chị T (chị con bác ruột) sang nhà, bảo có muốn đi làm kiếm tiền không? X. hỏi làm nghề gì, T bảo: "Đi làm cave, lương tháng 1 triệu đồng". Nghe nói mỗi tháng kiếm được 1 triệu đồng, X. đồng ý. Chị T rủ thêm L.T.Th (SN 1992, cùng ở xã Tiên Phong) và hai thiếu nữ khác cùng ở địa phương xuống Xuân Thành. Chốn sơn cùng

thủy tận, nghèo nàn, lạc hậu, không biết nghề cave là làm gái mại dâm, nên các cô phấn khởi lên đường.

"Con cứ thử xem, nếu nghề cave làm ăn được thì rủ thêm bạn bè cùng đi, chứ ở nhà mãi không có việc cũng chán", cha mẹ X. an ủi, động viên con gái. Suốt đời quanh quẩn bên khe suối, cha mẹ X. cũng chẳng biết cave là nghề gì.

Đêm 5-3-2010, thị T đưa bốn cô gái lên xe, rời thị trấn Kim Sơn, về Vinh. Đến Vinh, thị T thuê xe ôm chở các cô xuống Xuân Thành, giao cho chủ nhà nghỉ L. "Khoảng 6h sáng 6-3, bọn em tới nơi, vượt gần 200km thức trắng đêm nên ai nấy mệt mỏi, lăn ra ngủ. Khi tỉnh dậy, không thấy chị T đâu!", X. nhớ lại. Chủ nhà nghỉ yêu cầu các cô vào phòng *đi khách*, cả bốn chị em hoảng sợ, từ chối. Ngay trong ngày 6-3, hai cô

gái khác bỏ chạy khỏi Xuân Thành. 4h sáng 7-3, X. rủ Th. cùng trốn. Hai chị em đi bộ hàng chục cây số, dưới trời mưa lạnh. Nhưng thay vì ngược lên Vinh, họ lạc đường vào Can Lộc.

Chiều 7-3, phóng viên *Tiền Phong* đưa X., Th. rời Hà Tĩnh về Nghệ An, biểu hai cô một ít tiền làm lộ phí và giúp họ đón xe từ Vinh đi Quế Phong. Ban đại diện báo *Tiền Phong* tại Nghệ An liên lạc với chị Nguyễn Thị Thu Hương- Bí thư Tỉnh Đoàn, đề nghị Tỉnh Đoàn cho cán bộ Huyện Đoàn Quế Phong đón hai cô tại bến xe Kim Sơn và giúp họ về với gia đình.

Quang Long

GIA ĐÌNH & XÃ HỘI

Thứ tư, ngày 10.3.2010 số 30 (1.746).

VIẾT TIẾP BÀI: "HAI MẸ CON NGƯỜI ĐÀN BÀ ĂN XIN"

Gia cảnh người diên xóm núi

Báo GD&XH số 29 (ra ngày 8/3) có đăng bài: "Hai mẹ con người đàn bà ăn xin" phản ánh hoàn cảnh thương tâm của chị Quý và con trai đang lang thang xin ăn ở Hương Sơn, Hà Tĩnh. Để bạn đọc hiểu rõ hơn gia cảnh của hai mẹ con chị Quý, PV Báo GD&XH đã tìm đến "nhà" chị Quý.

Phóng viên Báo GD&XH tìm về xóm Cao Sơn, xã Sơn Phúc (Hương Sơn, Hà Tĩnh) tìm nhà chị Trần Thị Quý, người đàn bà tật nguyền ăn xin. Đó là túp lều 4 cột trống hoác, được lợp bằng 20 tấm pibrôximăng nằm chênh vênh trên sườn đồi. Đây là ngôi nhà do bà Em (thân sinh của chị Quý) để lại. Bà Em đã qua đời cách đây hơn 1 năm. Túp nhà không còn phen vách, đã được bà con xóm Cao Sơn kè tranh che thay. Nhiều người dân cho biết, những ngày Tết Canh Dần, mẹ con chị Quý thỉnh thoảng về ở nơi đây. Chúng tôi nhìn khắp nhà, trống hơ, trống hoác. Trong căn nhà không có bất cứ chỗ nào làm bàn thờ, không hương khói, thờ tự. "Chị Quý thì dại tính. Cháu Anh thì còn nhỏ. Chúng chẳng biết chi trơn. Bà con chòm xóm cho chi là dùng nấy. Mẹ mất, mà chẳng khăn tang chi cả. Tang gia tất tần tật chòm xóm lo" – chị Cử (hàng xóm) cho chúng tôi biết.

Được biết, bà Nguyễn Thị Em lấy ông Trần Công đến năm 1967, sinh ra chị Quý.

► Máy múc lấy đất và chỉ còn cách nhà 2,75m.

Chị Quý bị dị tật bẩm sinh từ nhỏ. Khoảng năm 1979 thì ông Trần Công qua đời. Chị Quý bị bệnh tâm thần, lang thang nay đây, mai đó, không trở về. Đau khổ, bà Em bỏ nhà, bỏ làng ra đi. Khoảng 4 năm bà trở về, chòm xóm dựng cho túp nhà hiện tại đang ở. Nhưng càng già càng quẩn trí, diên đại. Bà Em lại chống gậy, sống kiếp ăn mày cho đến năm 2008 thì khuất núi.

Cách đây hai năm, khi con đường liên xã (Sơn Phú, Sơn Phúc) đang bước vào giai đoạn thi công, mảnh vườn khoảng chừng 10 thước thì đã bị máy múc đất múc già nửa. Cột nhà chỉ cách phần máy múc 2,75m. Nhưng phía đông của khu vườn là mồ của chồng, của vợ cả và con trai, người ta cũng máy múc lấy đất. Người sống ngắc ngoải không yên, người chết cũng không yên.

Cháu Anh (con chị Quý đã bước sang tuổi thứ 10) chưa một ngày bước chân đến trường. Tôi hỏi: "Cháu có muốn đến trường không?". Anh cúi xuống lấy que vạch trên nền đất, rồi nhỏ nhẹ: "Đến trường thì ai dắt mẹ Quý đến chợ cho". Chị Huyền Hải (khối 12, thị trấn Phố Châu) tỏ ra ái ngại: "Cháu Anh bây giờ lớn rồi, không đi học thì rất nguy. Lêu lổng, đầu đường xó chợ rồi lưu manh mất!".

LÊ VĂN VY

NÔNG THÔN

Thứ ba, ngày 9.3.2010 số 48(2.735).

Hoảng hồn vì voi rừng ghé thăm

>> Cuộc sống của hàng ngàn hộ dân 2 xã Hương Điền và Hương Quang (huyện Vũ Quang, Hà Tĩnh) gần đây liên tục bị xáo trộn bởi voi rừng... ghé thăm. Voi phá vườn, quật đổ cột viễn thông, thậm chí quật chết cả 2 me con trên giường ngủ...

HỮU ANH

Phân voi vung vãi trong vườn dân ở Hương Điền.

>> Một số tỉnh thường có voi quậy phá

Đồng Nai: Cuối năm 2009, đầu năm 2010, một đàn voi rừng 4 con kéo về phá sập căn lều và giẫm nát vườn chuối của gia đình anh Lê Bình Triệu ở tổ 2, ấp 5, xã Thanh Sơn, huyện Định Quán, tỉnh Đồng Nai. Đàn voi húc đổ hai căn nhà, giẫm nát một vườn dưa hấu rồi mới bỏ đi.

Nghệ An: Tháng 7-2008, một đàn voi rừng xuất hiện tại khu vực xóm Cầu Ván (xã Phúc Sơn, huyện Anh Sơn, Nghệ An). Rất may chúng chỉ phá hoại một ít chè, cây keo non của người dân ở đây rồi bỏ đi.

Đắk Lắk: Tháng 7-2006, một đàn voi rừng khoảng 30 con đã về phá nát hơn 4ha nương rẫy của bà con xã Ya T'mốt, huyện Ea Súp.

□ HỮU ANH

Xung đột người - voi ngày càng tăng

Ngày 6-3, chúng tôi theo chân một số người dân ở xã Hương Điền với mục đích được tận mắt nhìn thấy đàn voi, nhưng hôm ấy trời nắng gắt, voi không về làng. Dọc bên đường chỉ chít dấu chân và phân voi còn mới. Về mặt lo âu hẳn rõ trên khuôn mặt anh Phan Đình Hà ở xóm Kiều (xã Hương Điền). Anh Hà kể: “Voi rừng thường xuyên ra phá hoa màu, đuối dân làng. Chúng vào đến tận hồi nhà gắm rống, đập ló cả một quãng đất, giẫm nát cả vườn cây vừa mới trồng. Hàng ngàn cây chuối, ngô, cam... phút chốc trở thành bãi đất hoang”.

Chị Phan Thị Loan, ở cùng xã cho biết: “Cách đây chưa lâu, một đàn voi vào vườn nhà tui lúc đó chỉ có hai mẹ con ở nhà chồng đi vắng, tui chỉ kịp bế đứa con nhỏ bỏ chạy, mặc cho chúng tàn phá hoa màu”. Người dân xã Hương Điền phải chịu nhiều phen hoảng loạn lo lắng, mệt mỏi sau mỗi đêm thức trắng để đối phó với đàn voi, không biết lúc nào voi xuất hiện, cuộc sống

của họ bị đảo lộn.

Ông Trần Việt Hà - Chủ tịch UBND xã Hương Điền cho biết thêm: 10 năm lại đây một đàn voi khoảng 5 con thường xuyên về làng phá hoa màu, quật đổ cột viễn thông. Voi là loại động vật được được bảo vệ nghiêm ngặt, vì vậy chính quyền địa phương họp dân lại tuyên truyền không được làm gì gây hại cho voi.

Cũng theo ông Hà, ở xã Hương Điền cũng đã có một gia đình bị voi vào nhà tấn công. Khi gia đình anh Phan Nga đang ngủ bất ngờ một đàn voi vào quật chết hai mẹ con chị Nguyễn Thị Hương. Anh Nga thoát chết vì nhanh chân nấp dưới gầm giường. Đầu năm năm 2009, anh Nguyễn Công Hoàn (cán bộ y tế huyện Vũ Quang) trên đường đi làm về lúc đó trời chập choạng tối thấy một đàn voi chặn ngay giữa đường, anh Hoàn hốt hoảng bỏ xe chạy lên rừng nấp, may mắn thoát nạn còn xe máy bị đàn voi quật bẹp dúm. Tại cung đường 25 lên Hương Điền mới đây đã có 5 chiếc xe máy bị voi dẫm nát. Những người này trên đường từ huyện Vũ Quang về nhà gặp đàn voi chặn đường phải bỏ xe chạy lấy người.

rừng quốc gia Vũ Quang cho biết: Đàn voi này xuất hiện từ thời còn Lâm trường Vũ Quang cách đây khoảng 30 năm. Những năm gần đây chúng rất hung dữ. Những hộ bị voi phá thường sống ở những vùng đệm của rừng. Vì đây là rừng đặc dụng, voi được nhà nước bảo vệ nghiêm nên chúng tôi phối hợp với các xã này chỉ áp dụng biện pháp xua đuối truyền thống, dùng đuốc, kẻo. Đàn voi này đã già và thiếu voi đực nên vào mùa sinh sản chúng thường hung dữ hơn.

Còn theo lý giải của một số người dân địa phương, do đàn voi thiếu muối ăn nên vào bản, làng tìm muối. Khi chúng vào vườn của dân có nhiều mía, chuối, cây sắn ăn ngon miệng thành quen. Một số người khác lại cho rằng do con người đã xâm phạm quá nhiều vào môi trường sống của chúng, nên đàn voi nổi giận đòi lại sự bình yên trong lãnh thổ của mình...

Trong thời gian qua, các chuyên gia nghiên cứu về voi có mặt ở Hà Tĩnh đã nhận định: Voi ở đây không phải là đàn voi dữ, tuy nhiên không loại trừ khả năng voi có thể bất ngờ tấn công con người bởi chúng mở rộng phạm vi hoạt động, ngày càng tiến gần khu dân cư hơn. Sở dĩ đàn voi thường xuyên ra khỏi rừng một phần do nguồn tài nguyên rừng đang bị khai thác cạn kiệt, môi trường sống của voi bị ảnh hưởng. Trong khi các ngành chức năng và chính quyền địa phương chưa tìm được giải pháp ngăn chặn, người dân lại hoàn toàn thụ động khi đàn voi tấn công. ■

» Theo thống kê của ngành viễn thông huyện Vũ Quang, trong 4 năm qua tại địa bàn này, voi đã ra quật đổ gần 100 cột điện thoại bằng bê tông và giẫm nát hơn 2,5km cáp quang, gây thiệt hại hàng trăm triệu đồng.

Giải pháp nào để ‘chung sống hoà bình’?

Trao đổi với chúng tôi, ông Đào Duy Phiền - Giám đốc Khu bảo tồn

IV. VĂN HOÁ - GIÁO DỤC Y TẾ – THỂ THAO

TUỔI TRẺ

Thứ tư, ngày 3.3.2010 số 54/2010(6094).

Đình làng - nơi in dấu những thế hệ thành đạt của người Tùng Ảnh

Ảnh: V.ĐÌNH

Hội thảo về làng Tùng Ảnh

Sáng 1-3, tại Đức Thọ, Hà Tĩnh, hội thảo “Làng Tùng Ảnh - danh nhân và những dòng họ tiêu biểu” đã diễn ra với sự tham dự của nhiều nhà nghiên cứu. Nhiều tham luận tại hội thảo đều có chung kết luận Tùng Ảnh là “một địa văn lịch sử”.

GS Phan Đức Dương cho rằng Tùng Ảnh có truyền thống hiếu học từ buổi khai nguyên nên đã tác động rất nhiều thế hệ người Tùng Ảnh sau này, cho dù sinh ra và sống ở những vùng miền khác. Chính lịch sử đã ghi chép lại Tùng Ảnh nổi lên với những dòng họ hiếu học nổi tiếng như: Phan Tùng, Phan Yên, Phan Đình... và sản sinh ra những tên tuổi làm rạng danh nước nhà như: Phan Đình Phùng, Trần Phú... Để làm nên điều này, GS Dương chỉ ra ở

Tùng Ảnh làng nào cũng có trường học, các hương ước đều có khuyến học, có học điền nên ở đất này thời nào cũng có người đỗ đạt. Tùng Ảnh có hơn 1.000 người là giáo sư, tiến sĩ, đại học và sau đại học.

GS Đinh Xuân Lâm cho buổi hội thảo này là một cách đổi mới ở những làng xã có bề dày văn hóa. “Từ lâu chúng ta chỉ tổ chức hội thảo khoa học về một sự kiện lịch sử, một nhân vật lịch sử tiêu biểu, nhưng đây là buổi hội thảo nội dung có tính tổng hợp và có những cái nhìn sâu hơn về một làng quê. Đây là một xu hướng nghiên cứu cần đẩy mạnh để giữ gìn được những dòng họ hiếu học, những truyền thống văn hóa... của mỗi làng xã”.

VĂN ĐÌNH

TUỔI TRẺ

Thứ tư, ngày 10.3.2010 số 61/2010(6101).

Hà Tĩnh: phát hiện văn bản cổ thời Nguyễn

Ngày 9-3, ông Hồ Bách Khoa - phó phòng quản lý di sản Sở Văn hóa - thể thao & du lịch Hà Tĩnh - cho biết nhóm nghiên cứu của phòng này vừa phối hợp với Bảo tàng Hà Tĩnh khảo sát những di tích lịch sử trên địa bàn xã Xuyên Liên (huyện Nghi Xuân) và phát hiện một số văn bản cổ thời nhà Nguyễn.

Số văn bản cổ vừa phát hiện được viết trên loại giấy dó mỏng, nét chữ mảnh, dấu ấn chỉ của nhà vua chưa nhòe. Đặc biệt các nhà nghiên cứu tìm thấy ba đạo sắc của triều vua Minh Mạng năm thứ 4 (1823), năm thứ 14 (1833), năm thứ 20 (1839); một sắc của triều vua Thiệu Trị năm thứ 6 (1846); một sắc của triều vua Tự Đức năm thứ 8 (1855). Ngoài ra còn có các quyết định của vua ban... Các đạo sắc và quyết định trên đều mang nội dung khen thưởng cũng như phong chức vượt

Sắc phong của vua Minh Mạng năm thứ 4 Ảnh: V.ĐINH

cấp cho ông Lê Đình Tương, quê xã Phú Lạp, huyện Nghi Xuân, phủ Đức Thọ, tỉnh Hà Tĩnh từng giữ chức đội trưởng đội thủy binh của vương triều nhà Nguyễn khu vực Thanh - Nghệ - Tĩnh.

Hiện nay số văn bản cổ trên được ông Lê Trọng Táo ở xóm Linh Trù, Xuân Liên lưu giữ và bảo quản.

VĂN ĐÌNH

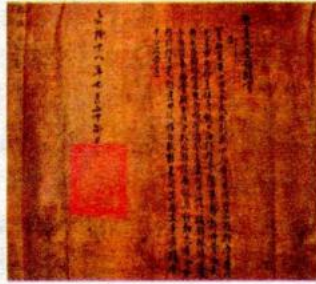
ĐẠI ĐOÀN KẾT

Thứ tư, ngày 17.3.2010 số 54.

Hà Tĩnh:

Tìm được 9 bản văn tự cổ thời Nguyễn

Chiều ngày 16-3, phòng Quản lý di sản, Sở VH-TT-DL và Bảo Tàng tỉnh Hà Tĩnh xác nhận việc tìm thấy thêm 9 bản văn tự cổ nữa thuộc thời nhà Nguyễn đang được

Một trong số bản văn tự cổ vừa được tìm thấy tại huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh

lưu giữ tại nhà thờ dòng họ Nguyễn, ở khu phố 2, thị trấn Kỳ Anh, huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh. Toàn bộ 9 bản văn tự này đều được viết trên một loại giấy gió mỏng, bản màu vàng (khổ 0,60m x 1m), nét chữ mảnh, rõ. Đặc biệt dấu ấn của nhà vua đóng trên đó vẫn còn rất rõ nét.

Trao đổi với chúng tôi, ông Hồ Bách Khoa, phó Phòng Quản lý di sản cho biết: trong số 9 bản văn tự cổ trên thì có 2 bản thuộc vào triều vua Gia Long, năm thứ nhất (1802), 1 bản Gia Long năm thứ 2 (1803), 1 bản Gia Long năm thứ 5 (1806), 1 bản Gia Long năm thứ 18 (1819); 1 bản triều vua Minh Mạng, năm thứ 1 (1820), 1 bản Minh Mạng năm thứ 2 (1821), 1 bản Minh Mạng năm thứ 4 (1823) và 1 bản Minh Mạng năm thứ 5 (1824).

Qua tìm hiểu bước đầu cho thấy nội dung chủ yếu của 9 bản văn tự cổ này là đề phong chức, tước hầu cho một vị quan, thuộc phủ Hà Hoa (cũ) và nay là huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh.

Được biết, trước đó, ngày 9-3, Phòng Quản lý Di sản và Bảo tàng tỉnh Hà Tĩnh cũng đã phát hiện được tại xóm Linh Trù, xã Xuân Liên, huyện Nghi Xuân 11 bản văn tự cổ thời Nguyễn được viết trên loại giấy gió mỏng, khổ 60x85cm, nét chữ mảnh, vẫn còn nguyên dấu ấn của nhà vua với nội dung là đề phong chức, khen thưởng cho một vị quan võ ở vùng Thanh- Nghệ- Tĩnh.

THÀNH SEN

THẾ GIỚI MỚI

Ngày 1.3.2010 số 873.

Nỗi niềm làng khoa bảng

Nhắc đến làng Đông Thái (Tùng Ảnh, Đức Thọ, Hà Tĩnh), nhiều người nghĩ đến một trong mười làng khoa bảng của nước ta. Dẫu sự học của mỗi thời mỗi khác, nhưng làng quê này vẫn mang trong mình truyền thống hiếu học và khoa cử từ ngày xưa.

Văn Đình

Vang bóng một thời

Đất học Đông Thái có lẽ bắt đầu được biết đến từ thời ông Phan Công, một vị quan dưới thời Lê. Cuối đời ông xin vua cho lui về xây dựng cơ nghiệp ở làng Phùng Công, huyện La Sơn, nay là xã Đức Đồng, huyện Đức Thọ, tỉnh Hà Tĩnh. Là người thông thạo phong thủy, ông Công nhìn thấy mảnh đất làng Đông Thái nằm bên ngã ba sông Ngàn Sâu, sông Ngàn Phố và sông La có thế "rồng chầu, hổ phục", ắt sau này con cháu sẽ đỗ đạt, thành tài. Trước khi mất, ông khuyên con cháu mình nên về đây lập cơ nghiệp.

Từ thế kỷ 19, làng Đông Thái bắt đầu "bội thu" cử nhân, tiến sĩ, mở ra tên gọi mới - "làng khoa bảng" cho đến ngày nay. Mở đầu cho làng khoa bảng là ông Phan Nhã đậu phó bảng khoa Kỷ Sửu (1829), làm quan đến chức Hồng lộ Tư thiếu khanh Quản phủ Quốc Sử Quán; Phan Văn Phong đậu 2 khoa cử nhân; Phan Văn Tuyển đậu phó bảng khoa thi năm Giáp Thìn, làm quan đến chức Tán lý quản vụ; Phan Tam Tĩnh đậu tiến sĩ năm 1842; Phan Công Du đậu tiến sĩ năm 1875...

"Sự học từ xưa của làng Đông Thái đã lan truyền sang cả xã Tùng Ảnh. Đến nay, Tùng Ảnh có hơn 1.000 người là giáo sư, tiến sĩ, thạc sĩ, cử nhân. Làng Đông Thái vẫn có số người có học đông nhất, số người này chủ yếu đi xa rồi mới thành đạt. Làng Đông Thái có rất nhiều người con đang giữ nhiều vị trí quan trọng ở Trung ương cũng như đang công tác, học tập, làm việc ở nước ngoài và trên mọi miền quê của tổ quốc. Những tên tuổi đáng tự hào, noi gương hiện nay là giáo sư Phan Văn Tài, gia đình giáo sư Mai Trọng Lê, giáo sư Phan Anh..." - ông Lê Tự Lập, Chủ tịch Ủy ban nhân dân xã Tùng Ảnh, tâm sự.

Có lẽ người con của làng Đông Thái được nhắc đến nhiều nhất là cụ Phan Đình Phùng, một người văn võ song toàn, từng được phong chức Ngự sử Đô sát viên. Khi cáo quan trở về quê hương, cụ dựng nghiệp binh, lãnh đạo phong trào Cần Vương chống thực dân Pháp.

Vấn vương một nỗi buồn

Về làng Đông Thái vào một sáng mùa nắng ấm chan hòa, điều ấn tượng đầu tiên chúng tôi nhìn thấy là những em học sinh mặc đồng phục, tung tăng đạp xe trên con đường nhựa phẳng phiu trải dài dẫn vào làng. Chúng tôi tìm đến những ông cụ lớn tuổi của làng.

Bước vào căn phòng 5m² của ông Phan Thường (86 tuổi), chúng tôi ngạc nhiên khi thấy sách báo chồng chất từng kệ. Khi chưa biết chúng tôi, ông vẫn ngồi say sưa đọc báo. Ông nói ở làng này người già cũng như bọn trẻ xem đọc sách báo như món ăn tinh thần không thể thiếu. Niềm đam mê học tập, ông cho đó là truyền thống từ bao đời này của làng.

Theo ông Thường, sự học của làng Đông Thái từ xưa nay đã trở thành nhu cầu không thể thiếu trong mỗi người dân, ai cũng ý thức được điều đó. Vì hoàn cảnh nghèo khó, ông không được đi thi như

■ Hàng ngày ông Thường vẫn dành thời gian đọc báo

bao người trong làng. Nhưng ông khoe rằng, tuy bản thân mình không thành đạt, song con cháu của ông vẫn tiếp bước truyền thống hiếu học của cha ông để lại. Hiện ông có 9 đứa cháu đang học đại học và cao đẳng. Niềm vui lớn của ông là vào những ngày nghỉ học, thấy các cháu về sum vầy báo cáo thành tích học tập.

Ngồi tâm sự với ông Thường, chúng tôi nhận ra nét buồn hiện trên hai gò má tàn nhang. Ông nói truyền thống hiếu học ở làng Đông Thái vẫn đang được giữ gìn, nhiều dòng họ khuyến học ra đời, nhiều gia đình hiếu học được nêu gương. Tuy nhiên làng không còn giữ được những mốc vàng son trong thi cử như trước đây. "Các anh biết đó, thời buổi kinh tế thị trường làm cho làng quê rất ít sản sinh ra những con người tài năng như trước. Mỗi thế hệ người làng Đông Thái đều có người tài rời xa quê hương. Chính vì thế mà mấy chục năm nay người làng Đông Thái không còn đỗ đạt cao như mấy trăm năm trước" - ông Thường trầm tư.

Ngày nay, khi đến mùa thi đại học, cao đẳng, làng Đông Thái không còn nằm trong tốp dẫn đầu của tỉnh Hà Tĩnh nữa. Năm nhiều nhất có được 7, 8 em đậu đại học, cao đẳng; có năm được vài em. "Chúng tôi rất tự hào là người con của làng khoa bảng. Tuy vẫn có truyền thống hiếu học nhưng phong trào học đã bị các làng trong xã theo kịp rồi. Nhưng tinh chí thì tinh, Đông Thái vẫn đang là làng có người đỗ đạt nhiều nhất xã" - ông Phan Tú Hùng, trưởng thôn Đông Thái khẳng định. ■

TIỀN PHONG

thứ hai, ngày 22.3.2010 số 81

Thi giải toán trên máy tính cầm tay: Đoàn học sinh Hà Tĩnh đoạt giải Nhất

Hà Tĩnh (TP) - Kỳ thi quốc gia giải toán trên máy cầm tay lần thứ X vừa kết thúc tại Hà Tĩnh với 152 giải các loại (9 giải Nhất, 29 giải Nhì, 54 giải Ba, 60 giải Khuyến khích) được trao. Hà Tĩnh đoạt giải Nhất toàn đoàn với 4 giải Nhất, 11 giải Nhì, 7 giải Ba và 3 giải Khuyến khích. Đà Nẵng đoạt giải Nhì, Thừa Thiên Huế đoạt giải Ba.

Tham gia kỳ thi có 291 thí sinh chia làm 13 đoàn thuộc 13 tỉnh, thành trong cả nước. Các môn thi gồm toán bậc THCS, THPT, bổ túc THPT cùng các môn vật lý, hóa học, sinh vật của bậc THPT.

Minh Thùy

PHỤ NỮ VIỆT NAM

Thứ hai, ngày 22.3.2010 số 35(3300).

Giáo viên dạy trẻ khuyết tật: **Một mình cô "diễn" cả 3 vai**

Cô giáo, người mẹ và y tá

Cô giáo Hà Thị Yến, trường mầm non Cẩm Vinh, huyện Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh có 4 năm phụ trách lớp có trẻ khuyết tật hòa nhập cho biết, cô đã từng dạy những học sinh có dạng tật như thiếu năng trí tuệ, không có hậu môn, không làm chủ được bản thân... "Với hai trẻ thiếu năng trí tuệ, tôi đã kiên trì, bình tĩnh, dành thời gian hướng trẻ vào các hoạt động theo nhóm, dạy trẻ từ điều dễ đến điều khó. Khi giao tiếp với trẻ tôi luôn luôn tạo sự thân thiện bằng ánh mắt với trẻ, mỉm cười và nhìn thẳng vào trẻ; cho trẻ thời gian để suy nghĩ về những điều trẻ muốn nói, lắng nghe những gì trẻ nói, từ đó sửa lỗi ngữ pháp cho trẻ. Còn với cháu không làm chủ được bản thân, đi đại tiểu tiện không chủ định, đi bất kỳ lúc nào và mọi lúc, mọi nơi, tôi thường xuyên chú ý rèn cho trẻ thói quen đi vệ sinh đúng thời gian quy định, mỗi khi trẻ đi đều có cô bên cạnh phục vụ, đảm bảo vệ sinh cho trẻ. Mặc dù không thể chữa lành khiếm khuyết trên cơ thể của trẻ nhưng bằng tình thương yêu, tôi tin sẽ làm giảm mức độ khuyết tật của các em" - cô Yến chia sẻ.

Lớp học hòa nhập ở trường Nguyễn Đình Chiểu (Hà Nội) Ảnh: BÍCH NGỌC

Tình trạng tương tự như những trường hợp cô Yến kể cũng diễn ra tại nhiều trường tiểu học có trẻ khuyết tật. Ở đó, GV vừa dạy chữ, vừa kiêm luôn y tá và làm mẹ, chăm sóc cho trẻ không chỉ trong giờ học mà còn trong giờ nghỉ, giờ chơi. Nếu không có tấm lòng của một người mẹ, chắc chắn không phải GV nào cũng chịu đựng được cảnh đang dạy phải dừng lại vì học sinh tè dầm, ị dùn như thế.

Khi có một đứa con khuyết tật, cha mẹ thường rất khổ tâm, lo lắng có khi tỏ ra bi quan, chán nản... Điều này ảnh hưởng rất nhiều đến tâm lý đứa trẻ. Không cha mẹ nào thiếu tình thương với

con cái nhưng biến điều đó thành hành động thế nào thì không phải cha mẹ nào cũng biết cách. Những gia đình không may có con khuyết tật hãy tin rằng, con mình hoàn toàn có thể sống một cuộc sống bình thường và không ai có thể dạy con tốt hơn chính cha mẹ, không ai có thể cứu trẻ nếu bản thân cha mẹ chúng thờ ơ với chúng. Đây chính là lý do, các gia đình cần phối hợp chặt chẽ với nhà trường trong việc dạy trẻ, tránh tình trạng phó mặc hoàn toàn cho GV.

Vừa dạy, vừa... tự học

Trẻ khuyết tật dù ở mức độ nào và dạng nào cũng có những

khả năng và nhu cầu nhất định. Như mọi trẻ em khác, trẻ khuyết tật cũng có thể phát triển thông qua các tác động giáo dục phù hợp. Đối với học sinh tiểu học, GV là chỗ dựa tinh thần quan trọng nhất. Ông Trần Đình Thuận, Vụ Giáo dục Tiểu học, Bộ GD&ĐT, cho biết: Một trong những nguyên nhân dẫn đến tình trạng trẻ khuyết tật trong độ tuổi đi học được đến trường thấp là do công tác đào tạo, bồi dưỡng đội ngũ GV các cấp nói chung, cũng như GV tiểu học dạy trẻ khuyết tật nói riêng, còn hạn chế. Đến nay, mới có hơn 6.000 GV tiểu học được bồi dưỡng chuyên môn dạy học hòa nhập trẻ khuyết tật theo các chương trình dự án (chiếm chưa đến 2% trong tổng số GV đang tham gia dạy trẻ khuyết tật).

“Tôi có trình độ trung cấp sư phạm mầm non, chưa được đào tạo về nghiệp vụ y tế, đặc biệt là các kiến thức về giáo dục đặc biệt. Khi tiếp xúc với trẻ ở nhiều dạng tật khác nhau chưa có kiến thức khoa học để vận dụng hợp lý. Mặt khác, nguồn tài liệu chính thống về lĩnh vực này cũng chưa có nên trong quá trình giảng dạy chủ yếu là thông qua quan sát

theo dõi từng trẻ, từng loại tật và theo kinh nghiệm để vận dụng nên kết quả đạt được chưa cao” - cô giáo Bùi Thị Hồng Ca, trường Mẫu giáo Họa Mi, huyện Chư Sê, tỉnh Gia Lai chia sẻ.

Là người có 17 năm gắn bó với công tác giáo dục trẻ khuyết tật, bà Trần Minh Thảo, Hiệu trưởng trường tiểu học Bình Minh (Hà Nội) lại lo lắng về một vấn đề khác. Hiện chưa có trường lớp liên thông từ tiểu học lên trung học cho trẻ khuyết tật. Số học sinh khuyết tật học xong tiểu học tiếp tục học cao hơn không nhiều (hiện tại trường vẫn phải giữ lại những học sinh trên 15 tuổi đã học 6-7 năm ở trường vì không có trường nào tiếp nhận). “Đầu ra” nào cho học sinh khuyết tật sau khi học xong khi thực tế cho thấy chỉ có khoảng 10% học sinh khuyết tật có thể tham gia kiếm sống, còn lại vẫn sống phụ thuộc hoàn toàn vào gia đình? Câu hỏi này là nỗi lo thường trực của mỗi GV có học trò khuyết tật. Những GV này luôn đau đầu một điều, cần cho các em một “cần câu” để các em không trở thành gánh nặng với gia đình, xã hội...

NGỌC LÊ

SỨC KHỎE & ĐỜI SỐNG

Thứ bảy, ngày 13.3.2010 số 41(2714).

BỆNH VIỆN ĐA KHOA TỈNH HÀ TĨNH:

3 năm nữa mới sạch - đẹp?

Bệnh viện đa khoa tỉnh Hà Tĩnh là bệnh viện tuyến cuối của tỉnh, mỗi ngày đón tiếp trung bình 500 lượt người bệnh đến khám, chữa bệnh. Được sự quan tâm của Bộ Y tế và lãnh đạo tỉnh, bệnh viện đang chuẩn bị chính thức đưa vào sử dụng toà nhà điều trị mới 5 tầng. Khi chính thức đưa toà nhà mới xây này vào sử dụng, một số khoa phòng đang làm việc tại những căn nhà cũ kỹ, lạc hậu được xây từ những năm đầu thập kỷ 80 sẽ được di dời đến cơ sở mới. Tuy nhiên, trong quá trình chờ đợi bàn giao chính thức, 500 lượt bệnh nhân đến bệnh viện điều trị mỗi ngày đang phải đối mặt với bụi bặm, nhếch nhác không đáng có đối với một cơ sở khám và điều trị tuyến cuối của tỉnh. Bác sĩ Nguyễn Tuấn, Giám đốc Bệnh viện đa khoa tỉnh Hà Tĩnh cho rằng, để không còn bụi bặm, nhếch nhác, cảnh chưa mưa đã ngập... phải cần đến 3 năm nữa! Nhưng theo quan sát của phóng viên, trong khi chờ đợi hoàn thiện của các dự án đã, đang và sẽ đầu tư, có những việc hoàn toàn làm được và làm ngay không tốn nhiều thời gian nếu có sự quan tâm đúng mức của lãnh đạo bệnh viện như việc tổ chức thu gom rác thường xuyên, liên tục hàng ngày, tăng cường khâu vệ sinh bệnh viện, bố trí việc phơi chăn màn của bệnh nhân điều trị nội trú hợp lý nhằm đảm bảo cảnh quan, mỹ quan của bệnh viện. Dưới đây là một số hình ảnh chưa đẹp mà phóng viên báo SK&ĐS ghi nhận được hôm 10/3/2010, tại Bệnh viện đa khoa tỉnh Hà Tĩnh.

Bài và ảnh: ANH VĂN

Chỗ nào trống và căng được là... phơi.

Người bệnh chờ đến lượt khám còn xe chờ vật liệu vô tư đi lại.

Xe máy đi qua khu đón tiếp lúc nào cũng được.

Mùi từ nhà vệ sinh quá xú uế phải dùng quạt công nghiệp để xả mùi.

Thức ăn thừa đổ bừa bãi không ai dọn.

Cầu thang đầy rác.

DÂN TRÍ

Thứ năm, ngày 25.3.2010 số 12(543).

● **Hà Tĩnh:** Thêm một lần nữa, quà của bạn đọc điện tử Dân trí lại đến với cô sinh viên tội nghiệp Nguyễn Thị Lại, lớp K2, Khoa Lý luận chính trị - Trường ĐH Hà Tĩnh bị mắc chứng bệnh co thắt đại tràng và rối loạn dạ dày cấp tính với những lời động viên chia sẻ của bạn đọc kèm số tiền 1,2 triệu đồng.

KHOA HỌC & ĐỜI SỐNG

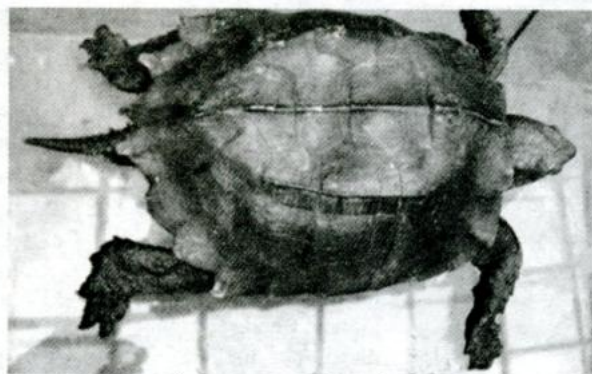
Thứ ba, ngày 23.3.2010 số 35(2406).

Tìm hiểu lịch sử

RỪA THẦN CÓ CHỮ TRÊN MAI:

Chuyện xưa như Trái Đất

Gần đây rộ lên tin về một con "rùa thần" ở Hà Tĩnh, có 4 chữ Hán là **Ứng, Mạc, Tắc, Hình** (Ứng: hiện; Mạc: chẳng; Tắc: làm; Hình: hình ảnh). Nghĩa của từng chữ là như thế, còn nghĩa của cả cụm từ như thế nào thì chưa giải thích được.

❖ Con rùa lạ và bốn chữ Hán "ứng, mạc, tắc, hình".

(ảnh VietNamNet)

Rùa lạ đã nhiều lần xuất hiện

Vào năm 2000, trong nước cũng rộ lên chuyện con rùa (cũng ở Hà Tĩnh) có đến 11 chữ Hán. Người ta đã công phu mang rùa ra thả tận hồ Gươm, Hà Nội. Lần tìm trong sử sách, chuyện rùa có chữ Hán trên lưng không phải là hiếm. Xin đơn cử (trích dẫn từ Đại Việt sử lược):

- Đinh Dậu (1117): Dâng rùa 3 chân, 6 đầu (có lẽ là mắt có 6 đồng tử - PDK chú thêm) ngực có hai chữ Thiên Đế.

- Kỷ Hợi (1119): Thành Khánh hầu dâng rùa, mắt có 6 đồng tử, ngực có chữ Ngọc.

- Ất Ty (1125): Mùa hè tháng 4, công chúa Thụy Thánh dâng rùa có 6 đồng tử, ngực có 4 chữ: Quốc, Thổ, An, Ninh.

- Bính Ngọ (1126): Tháng 8 rùa thần hiện lên, giữa lưng có 8 chữ: Đạo, Định, Vương, Các, Diên, Ninh, Công, Chúa.

- Ất Mão (1135): Rùa Thần hiện lên, ngực có 4 chữ: Nhất, Thiên, Vinh, Thánh.

- Quý Hợi (1143): Tháng 3 dâng rùa mắt có 6 đồng tử, ngực có 4 chữ: Dĩ, Hành, Pháp, Công.

- Canh Ngọ (1150): Mùa xuân tháng 2 dâng rùa có 6 đồng tử, ngực có 4 chữ theo lối triện văn là: Vương, Dĩ, Bát, Vạn.

- Bính Tuất (1166): Mùa xuân tháng 3 dâng rùa mắt có 6 đồng tử, chữ Ngọc văn xanh xuất hiện; Lại dâng rùa đỏ, mắt có 6 đồng tử, đầu có văn đỏ, dưới bụng có đủ 5 màu, chót đuôi có cựa.

Như vậy, theo ghi chép ta thấy trong vòng 50 năm (1117 - 1166) có tới 8 lần "rùa thần" có chữ trên lưng hoặc trên ngực xuất hiện. Rùa ấy có thiêng không? Xin thưa rằng không thiêng, bởi vì sau những lần rùa xuất hiện đã không kèm theo một biến cố nào đặc biệt trong

lịch sử. Những con rùa đặc biệt đó, nếu dân địa phương bắt được thì đem dâng tặng nhà vua, triều đình đem thả nuôi trong vườn hoàng cung. Những con rùa đó cũng chỉ đóng vai trò là những "vật lạ" để ngắm chơi mà thôi chứ không ảnh hưởng gì trong đời sống tâm linh. Bằng chứng là trong những lần được dâng tiến đó, không thấy triều đình tổ chức nghi lễ nghinh đón. Những con rùa đó cũng tàn theo các triều đại mà không lưu lại dấu vết gì. Bởi hơn 800 năm Thăng Long là kinh đô của các triều đại Lý, Trần, Lê, số rùa thần được dâng tiến sẽ rất nhiều, nhưng ngày nay chúng ta chẳng thấy dấu vết gì của chúng ở Hà Nội cả.

Không có gì là kỳ bí

Trở lại con rùa lạ ở Hà Tĩnh, bước đầu chúng tôi có

những nhận xét như sau: Những chữ Hán đó do các đường vân trên mai tạo nên, không có gì là kỳ bí cả. Trong rất nhiều hình thù được tạo nên đó, người giàu tưởng tượng có thể gán cho nó những chữ này, chữ khác, hình này, hình khác. Cũng như mây trên trời, có thể tạo thành con rồng hay con chó...

Hai là, từ chuyện con rùa chỉ biết ăn chuối mà không ăn một thức ăn nào khác, chúng ta thấy rằng con rùa này trước đó đã từng được người nuôi và cho ăn chuối. Còn chuyện rùa không ăn những thức đã thờ cúng hay những thức người đã ăn dở rồi, có lẽ là những điều bịa đặt, thêu dệt của người đời cho thêm phần ly kỳ, cần được kiểm chứng thêm.

Về hình dạng rùa, đây có thể là một giống rùa lạ, cần được các nhà chuyên môn để tâm nghiên cứu.

PHAN DUY KHA

Kỳ sau: Bỏ rỗng mẹ tiên - Từ thần thoại đến triết lý phát triển

Đã có không ít người thử đi tìm lời giải về huyền thoại này nhưng chủ yếu theo cách tiếp cận "hiện đại hóa huyền thoại" mà không đặt huyền thoại trong diễn trình phát triển của lịch sử dân tộc.

GIA ĐÌNH & XÃ HỘI

Thứ tư, ngày 31.3.2010 số 39(1.7758).

Bỏ học đi làm... ô sin

■ LÊ VĂN VY- QUỐC CHÂU

Với thu nhập bình quân đầu người chưa đến 200.000đồng/tháng, nhiều trẻ em ở xóm 10, xã Hương Thọ, huyện Vũ Quang, Hà Tĩnh đã phải bỏ học, bỏ làng lên thành phố làm giúp việc gia đình (ô sin) phụ giúp cha mẹ.

Càng thiếu ăn, càng để nhiều

Xóm 10, xã Hương Thọ quần tụ trên dãy đồi hình bát úp phía hữu ngạn sông Ngân Trươi. 1/4 số hộ gia đình ở đây vẫn phải sống trong những ngôi nhà tranh vách đất. Xóm có 23ha đất màu và ruộng bậc thang phân bố rải rác quanh khe lò Vôi, khe Vàng, đập Tất... Sau trận lũ quét đạo trước, hiện nay mỗi năm đất này chỉ làm một vụ, năng suất lúa cũng chỉ đạt 1 tạ/1 sào. Những năm về trước, gần 500 con người ở xóm 10 dựa vào rừng để sống: Khoai, sắn trồng cạnh bìa rừng để ăn, cỏ cho trâu bò; gỗ lạt đều lấy từ khe Đền, Lèo Heo của núi Truông Dài... "Còn bây giờ thì bó tay chú ạ! Đất rừng thuộc về Công ty Cao su Hương Khê. Lợi mô thì nở biết, nhưng trước mắt trâu bò không có nơi chăn dắt, dân làng như bị trói tay, trói chân, một phần nguồn sống bị tệt đường!" – ông Mân, Trưởng xóm buồn rầu nói. Vội vàng lục trong túi áo một tờ giấy gấp tư ông Mân kể tiếp: "Đây, sáng nay tui mới nhận Công văn của Công ty Cao su Hương Khê về việc đình chỉ sẻ phát, lần chiếm rừng trồng keo, khai thác gỗ thông, nhựa thông trái phép và

Xóm 10, xã Hương Thọ, huyện Vũ Quang thuộc vùng sâu, vùng xa của tỉnh Hà Tĩnh. Xóm có 104 hộ, 459 nhân khẩu, trong đó có 41 hộ nghèo (chiếm tỷ lệ gần 40%); 37 hộ cận nghèo (chiếm tỷ lệ 35,5%). Thu nhập bình quân đầu người từ 180.000 đồng - 200.000đồng/người/tháng.

giao cho xóm nội trong 5 ngày phải chấm dứt tình trạng trên khiến chúng tôi vô cùng lo lắng".

Mặc dù thiếu ăn như vậy nhưng xóm 10 lại nổi danh về chuyện đẻ nhiều. Gần 1/5 số gia đình có từ 6 đến 8 con. Hiện tại trong xóm có 35 cháu từ 1 đến 5 tuổi; 43 cháu từ 6 đến 10 tuổi. Như vợ chồng anh Nguyễn Văn Đình có 7 con, lũ trẻ chỉ sinh cách nhau 2 năm, thậm chí là 1 năm. Khi cô con gái đầu của anh Đình là Nguyễn Thị Lan (24 tuổi) đã có hai con trai thì bà ngoại mới sinh cậu thứ 7.

Tương lai mờ mịt

Do đất chật, người đông, không có việc làm nên nhiều người ở xóm 10 rủ nhau đi làm ô sin. Điều đáng nói là trong số những người đi làm ô sin chỉ có chị Phan Thị N

► Một góc xóm 10, Hương Thọ.

ẢNH: TG

(SN 1968) là người nhiều tuổi nhất, đang vào giúp việc tại TP HCM, tuổi đời những người còn lại chỉ từ 13 đến 25. Hầu hết các cháu đi làm ô sin đều bỏ học giữa chừng. Có cháu chỉ học đến lớp 3. Năm học 2009– 2010, xóm có 12 em phải bỏ học giữa chừng. "Cấp nào cũng có, lớp 3, lớp 5, lớp 7 có cả. Trong năm ni (nay) xóm có hơn 10 em đang học THPT (số lượng học sinh học THPT đông nhất từ trước đến nay), nhưng em Phan Văn T (học sinh lớp 11) đã bỏ học nửa chừng để đi sang Thái Lan làm ô sin"– ông Mân tiếc rẻ.

Cũng theo ông Mân, hiện tại

nhân dân trong xóm còn nợ ngân hàng 2,7 tỷ để đầu tư vào sản xuất, nhưng khả năng hoàn lại vốn cho ngân hàng là hết sức khó khăn.

Chúng tôi đã gặp một số cháu bé đang giúp việc cho các gia đình ở thị trấn Vũ Quang. "Công việc chúng cháu hàng ngày là trông em (bé, cho ăn, vệ sinh), quét nhà, giặt giũ và những việc khác trong nhà. Nhà chủ cho ăn mỗi ngày 2 bữa và mỗi tháng trả cho 600.000 đồng" – một em (đề nghị giấu tên) cho biết. "Trước mắt tạm ổn, nhưng không có chi đảm bảo lâu dài. Lúc chủ không cần là mất việc. Rồi ốm đau tật bệnh...". Một cháu khác trong

nhóm giúp việc (tại khu liên cơ thị trấn Vũ Quang) ngân ngân nước mắt nói – bọn cháu chỉ mong được làm việc ở Công ty Cao su Hương Khê để được gần gia đình thôi".

Để ổn định cuộc sống lâu dài cho nhân dân, để giúp đỡ các cháu có việc làm khi nguồn sống dựa vào rừng không còn nữa, thiết nghĩ chính quyền địa phương nên có chiến lược đào tạo ngành nghề lâu dài và thu hút lao động. Trước mắt, Công ty Cao su Hương Khê nên có ưu tiên tuyển chọn nguồn nhân lực lao động từ con em nhân dân lao động ở nơi đây-để cuộc sống người dân bớt khó. ■